

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 2024/0183.00

עמירם סיון 0, בית הכרם

מספר הוועדה : 32

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ג' בסיון תשפ"ו (19.5.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי ונלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9:30

שעות סיום הוועדה : 14:30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

ישראל קלרמן:

ועוברים להתנגדויות תיק ראשון, שרית צוות א', בבקשה. הם ביקשו להיכנס, כי יש להם בית משפט.

אליעזר ראובברגר:

אני אמרתי.

(מדברים ביחד ברקע)

יואל שבת:

יללה יופי סיימנו שוטף,

אליעזר ראובברגר:

איפה שרית?

יואל שבת:

ישר כוח, ישראל.

שרית כהן:

כאן, כאן.

יואל שבת:

סיימנו הכול.

ישראל קלרמן:

גמרנו הכול, חברים.

יואל שבת:

ישר כוח,

ישראל קלרמן:

יש מועצה היום, תודה. שרית בבקשה, תיק ראשון הם רוצים להיכנס. 7 בניינים מגורים חדשים, בני 4 קומות, מובלעת, כן. שרית,

שרית כהן:

כן. אז, מקשיבים? יש לכם, טוב, אז 24/183, התיק הראשון בסדר היום בהתנגדויות, בקשה של חברת קוטלר עדיקא לבניית שבעת בניין מגורים חדשים, (לא ברור) בחלל גג רעפים, מעל צוות חניון תת קרקעי, בסך הכול בכל ה – 7 מגרשים, 7 יחידות דיור. כאן, אלה אני מציינת, שזה שטח ריק, לפי תב"ע,

ישראל קלרמן:

רבותי כן,

שרית כהן:

שטח ריק, יש לתאם לתוכנית רמת בית הכרם העונה 2005/ב, והבנייה תואמת לבנייה באזור, כמו שאמרתי, 4 קומות, חלל גג רעפים, ושתי קומות חניון מתחת. הבקשה בעירון תואמת את התב"ע על פרסום שפורסם פה, הקלה לשינוי נספח בינוי, מספר 3 בדבר הנמכה, והגבהה חלקית של מפלס 00 עד 1.20 מטר מהמדרכה הצמודה להם, ומגרשים 186, 187, 191 חצי דקה, זה בהתאמה לחוק הנגישות ולהנחיות מרחביות, כלומר הם התאימו ל – 00 שלהם לדרכים שכבר מבוצעים כאן בפועל. בעיקרון אני יכולה להקריא את ההתנגדויות,

ישראל קלרמן:

למה? הם באים,

אריאל גולן:

הם פה,

ישראל קלרמן:

שומעים אותם,

שרית כהן:

מפורטות,

ישראל קלרמן:

להכניס אותם תיק ראשון שייכנסו,

דובר לא מזוהה:

מה?

ישראל קלרמן:

תיק ראשון שייכנסו,

אריאל גולן:

בית הכרם, בית הכרם,

ישראל קלרמן:

בית הכרם,

שרית כהן:

אני אעלה גם הבקשה,

ישראל קלרמן:

הנה הגיע היושב ראש, מה אתה רוצה?

אריאל גולן:

לא היה התנגדויות לתב"ע.

אליעזר ראובברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה מאותה תב"ע,

שרית כהן:

תשתיות, עומס תשתיות, פגיעה,

אריאל גולן:

תגיד להם איפה הם יושבים, מבקשים, מתנגדים. ואין מקום, אפשר פה.

ישראל קלרמן:

זה, זה השטח,

יואל שבת:

לא, זה הדמיה.

אריאל גולן:

למה מתנגדים?

עמנואל זלטס:

ישראל, ישראל, אתה לזה?

ישראל קלרמן:

כן. אנחנו בתיק,

יהודה פרוידגר:

חניות מתאימות.

ישראל קלרמן:

24/183,

עמנואל זלטס:

שנייה,

ישראל קלרמן:

בסדר?

עמנואל זלטס:

אולי יש עורכי דין, שנייה אחת.

ישראל קלרמן:

ואנחנו דנים בפרויקט בבית הכרם, כפי שציינה ראש הצוות, יש מתנגדים לבקשה? מי, יש מישהו שמייצג או שאתם? בבקשה לפי הסדר,

מיכל קאופמן:

אני באתי באופן עצמאי, אני לא שייכת לכל הקבוצות.

ישראל קלרמן:

איזה קבוצה? זה אחד מדבר בשם כולם?

מיכל קאופמן:

לא, כי יש פה כמה סוגים של,

ישראל קלרמן:

של התנגדות?

שרית כהן:

בצד הזה,

יהודה פרוידגר:

מה? להגיד בעד או להגיד נגד?

מיכל קאופמן:

לא, אני, אני באתי בתור עצמאית, לא עם כל,

ישראל קלרמן:

דוד בר.

יהודה פרוידגר:

בסדר למתנגד, להתנגד,

ישראל קלרמן:

בבקשה.

מיכל קאופמן:

כן, כן,

יואל שבת:

את מבקשת או מתנגדת?

שרית כהן:

אז בואי תשבי פה,

מיכל קאופמן:

דניאלה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

שתציג את ההתנגדות.

שרית כהן:

אז בצד הזה.

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להוסיף על מה שאתה כתבת?

דוד:

מה שכתוב,

ישראל קלרמן:

מה שכתוב.

מיכל קאופמן:

פה זה המתנגדים?

שרית כהן:

כן.

ישראל קלרמן:

מיכל קאופמן,

מיכל קאופמן:

כן.

ישראל קלרמן:

בבקשה.

יהודה פרוידגר:

הגיע שעתך לטעון?

מיכל קאופמן:

מה?

יהודה פרוידגר:

הגיע שעתך לטעון.

מיכל קאופמן:

אני צריכה לטעון?

ישראל קלרמן:

כן,

מיכל קאופמן:

אני הראשונה שטוענת, לא סתם,

ישראל קלרמן:

לא רק.

מיכל קאופמן:

באתי מהנגב. אימא שלי זיכרונה לברכה, לבנה גורן, היה לה מגרש והופקע לטובת כביש, ב – 1980. לפי המסמכים שאני נמצאים בידיים שלי, היא כנראה לא פוצתה במלוא הסכום, אין הסכם רשום, יש רק כמה קיבלה, לא קיבלה, כמה הייתה צריכה לקבל, איחדו חלקות, עשו כל מיני עניינים, ופה אני רוצה לדעת מה הזכויות שנשארו לנו, מכל הסיפור הזה.

ישראל קלרמן:

מה זה קשור לבקשה?

מיכל קאופמן:

ו - ,

ישראל קלרמן:

מה זה קשור לבקשה שמונחת לפנינו?

מיכל קאופמן:

מה?

ישראל קלרמן:

מה זה קשור לבקשה שמונחת לפנינו, הפיצויים שאת צריכה לקבל בעקבות הפקעת כביש 4?

מיכל קאופמן:

אתם בונים על האדמה הזאת, אני רוצה לדעת מה הזכויות שלי, לא נתתם לנו, שלחנו כמה פעמים בקשות,

ישראל קלרמן:

מה זה אתם בונים? זה אותו,

מיכל קאופמן:

לעירייה, מה זה משנה? העירייה,

ישראל קלרמן:

תודה,

מיכל קאופמן:

לא התייחסה, אני רוצה לדעת מה הסיכום.

ישראל קלרמן:

טוב.

מיכל קאופמן:

9 מטר, אני רוצה לדעת שהמטר הזה נשאר, למה בכלל קראתם לנו?

ישראל קלרמן:

לא יודע, הם קיבלו את הזכויות שלהם,

מיכל קאופמן:

מה הסיבה?

יואל שבת:

מה הזכויות שלה?

ישראל קלרמן:

לא, היא קיבלה פיצויים בעקבות הפקעה בכביש 4 היא אומרת,

מיכל קאופמן:

כן, וזה היה,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו לא בתב"ע של כביש 4 כבר. אנחנו בתב"ע של רמת בית הכרם שמאותה תב"ע הבית שלכם,

יהודה פרוידגר:

שהפקיעו לה,

יוחנן וייצמן:

כן,

יהודה פרוידגר:

עכשיו היא לא יכולה להיות בעלים, אבל היא אומרת אימא שלה,

מיכל קאופמן:

כן,

יהודה פרוידגר:

השאירו לה איזה זכויות,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את הבעלים, זה בסדר.

ישראל קלרמן:

לא, אבל זה לא קשור.

מיכל קאופמן:

מה זה לא קשור? אתה בונה על משהו שאולי שייך גם לי.

יוחנן וייצמן:

איך?

מיכל קאופמן:

איך? מה?

שרית כהן:

יש לך,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז עזוב. טוב, לריסה מייקין?

מיכל קאופמן:

ואימא לבנה גורן,

ישראל קלרמן:

נמצאת?

מיכל קאופמן:

אני מיכל קאופמן,

יהודה פרוידגר:

מיכל קאופמן,

ישראל קלרמן:

נמצאת לריסה מייקין?

דובר לא מזוהה:

לריסה מייקין, היא לא פה,

ישראל קלרמן:

הוא מסמן על רחוב צר, אין לו מדרכות לא הולכי רגל, העדר חדר אשפה, לא הגיוני ונכון להוסיף עוד בנייה צפופה. אביב סיג, סיגל, סיגל.

דובר לא מזוהה:

לא נמצאת.

ישראל קלרמן:

לא נמצאת?

דובר לא מזוהה:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אותו דבר,

ישראל קלרמן:

אותו דבר נכון, זה אותה התנגדות. ניר בר.

ניר בר :

זה אני, אני ואשתי.

יוחנן וייצמן :

זה אותו דבר,

ישראל קלרמן :

אתה ושתך. המתנגד. רעות זהבה.

יהודה פרוידגר :

אתה רוצה להגיד?

דובר לא מזוהה :

מבקשים,

יהודה פרוידגר :

אתה רוצה להקריא את ההתנגדות?

ישראל קלרמן :

מדובר בנכס מופקע, גם היא מדברת על זה, כביש 4, ביצוע חלקי תשובה (לא ברור) מסתיימת,

יוחנן וייצמן :

אבל הם לא מדברים,

ישראל קלרמן :

ואז הבנייה המתוכננת, מה? מגרשים,

יהודה פרוידגר :

לא עושים פה הפקעה.

ישראל קלרמן :

מה? יעקב מימון?

מיכל קאופמן :

יש לי הרגשה שיש פה איזה משהו מכור,

ישראל קלרמן:

הוא לא נמצא גם הוא.

דובר לא מזוהה:

אם תרצה אני אגיד לך את השמות.

שרית כהן:

אבל מי שפה,

יואל שבת:

לא, הם רוצים לעשות את זה לפי הסדר, לפי סדר.

שרית כהן:

לפי סדר, מי שכאן שידבר.

ישראל קלרמן:

חיה יגן,

דובר לא מזוהה:

לא נמצאת.

דוברת לא מזוהה:

לא נמצאת.

ישראל קלרמן:

גם אותו דבר, היא אומרת, שטח הבניינים על שטח קטן, עומסים. רפאל בן חמו,

רפאל בן חמו:

כן, אני רוצה להוסיף,

ישראל קלרמן:

בבקשה.

רפאל בן חמו:

מעבר ל - , מעבר לבנייה שחוסמת שמה, חוסמת לנו בעצם בנייה צפופה וקרובה מאוד למגרש שלנו, המגרש הקיים, שהבנייה מכבידה שמה על הרחוב, יש לנו בעיה, שתי בעיות שלא נשארו פתורות, אחת היא צריכה להיות בטיפול העירייה, ואחד עם חברת הגז, אין לנו מאז שאכלסו את הבניין שלנו, לפני 18 שנה, אין לנו פחי זבל, אין לנו,

שרית כהן:

איפה אתה גר?

רפאל בן חמו:

אין לנו,

ישראל קלרמן:

לכם?

רפאל בן חמו:

לנו, לנו למתחם שגובל,

שרית כהן:

אתה יכול להסביר לנו איפה אתה גר כאן על המפה?

ישראל קלרמן:

כן, בטח,

שרית כהן:

ביחס לפרויקט?

רפאל בן חמו:

אנחנו,

שרית כהן:

זה הפרויקט, כנראה אתה כן,

דובר לא מזוהה:

זה האמצע שלך.

רפאל בן חמו:

אנחנו גרים פה, נכון? אנחנו גרים פה, ומעולם לא היה לנו מתקני פחי אשפה בחניון שלנו, אז אנחנו נראה גרים פה.

שרית כהן:

אוקי,

דובר לא מזוהה:

בנינו משהו זמני.

רפאל בן חמו:

בנינו משהו זמני במגרש של קוטלר, שנייה רגע, המינהל הרס אותו, הפחי זבל שלנו, שלוש פחי זבל, מונחים באמצע הרחוב, ולא נתקלנו,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

רפאל בן חמו:

אכלסו בזמנו את הדיירים, כן טופס 4, לא טופס 4, אין לנו מקום, אין לנו חדר זבל כמו בכל שכונה מסודרת בירושלים.

ישראל קלרמן:

טוב.

רפאל בן חמו:

מעבר לזה, הצובר של הגז שלה הוא יושב שמה גם, הוא גובל למתחם של החבר'ה פה גובל. החברת גז לא מוכנה לבוא, זאת אומרת הגז מכל מקום שמצאנו פתרון לעמוד פה, הם טוענים שזה לא, בלתי חוקי, אין לנו אפשרות של (לא ברור) בפעם הבאה, אם זה עוד יומיים או, אין לנו אפשרות למלאות את הצובר גז.

יהודה פרוידגור:

רגע, זה כל הדברים שאתה אומר עכשיו,

רפאל בן חמו:

רגע. אין שום פתרון, אנחנו (לא ברור) לעירייה, כי אין לנו פתרון, גם לנושא פח הזבל,

ישראל קלרמן:

וגם הגז,

רפאל בן חמו:

היה שבוע שעבר מונל שמה בשטח,

דובר לא מזוהה:

תראה עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

כן.

ישראל קלרמן:

מה?

דובר לא מזוהה:

לא יבוא עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

למה?

ישראל קלרמן:

שיביא פתרון,

רפאל בן חמו:

סליחה,

אילנה אוחיון:

12 שנה הוא מגיע, והפתרון שלו,

רפאל בן חמו:

פחים לחניון,

מיכל קאופמן:

לא, רפי,

רפאל בן חמו:

וכל בוקר תעלו את הפחים למעלה,

אילנה אוחיון:

הוא ביקש שאני אוציא לו את הפחים, שאני אוציא לו את הפחים מהחניון בבוקר.

רפאל בן חמו:

כן.

אילנה אוחיון:

אני משלמת 12,

רפאל בן חמו:

זה הפתרון שלו,

אילנה אוחיון:

(לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

ישראל, תשמע.

אילנה אוחיון:

זה מונל, אני בפרויקט הזה 12 שנה, הם לפני,

ישראל קלרמן:

טוב. תודה רבה. אתה בן דרורי?

רפאל בן חמו:

בן חמו.

ישראל קלרמן:

עוד שנייה.

יהודה פרוידגר:

אני יכול לשאול משהו לגבי הצובר גז?

ישראל קלרמן:

שנייה מה? נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בדיון הפנימי.

ישראל קלרמן:

בסדר. שנייה מה אתה רוצה לשאול?

יהודה פרוידגר:

לגבי הצובר גז. הבעיה בלמלא צובר גז, זה גם לפני שהם התחילו לבנות?

רפאל בן חמו:

לא, לא הייתה בעיה. היה פתוח, עכשיו הם חסמו, את כל השטח, ומן הסתם, מחר מחרתיים,

דובר לא מזוהה:

אני אגיד לך מה.

ישראל קלרמן:

כן,

דובר לא מזוהה:

החברת גז לא מוכנה להיכנס ולמלא, להכניס משאית בתוך החניון, הגז כבד יותר מהאוויר, (לא ברור) גז, חייבת מבחוח,

ישראל קלרמן:

הבנתי, יהודה, מה אתה לא מבין? יהודה, (לא ברור) לך.

דובר לא מזוהה:

אז (לא ברור) מחוץ, ולא מתוך,

ישראל קלרמן:

הם חסמו את זה, זה מה שהוא אומר, הדר, הדר בן דרור נמצא פה? אהרון תורג'מן, מה? אתה רוצה להגיד משהו או מה שכתבת?

עו"ד צח פולק:

צח פולק.

ישראל קלרמן:

הצפיפות הרבה, גם אתה מדבר על זה. מסיקה, מסיקה ועמנואל.

רפאל בן חמו:

מסיקה להגיע עוד.

ישראל קלרמן:

חגית מסיקה? זה הבת שלהם?

רפאל בן חמו:

כן.

דוברת לא מזוהה:

היא כותבת את השמות שלהם.

יהודה פרוידגר:

הוא מקריא את השמות של המתנגדים,

דוברת לא מזוהה:

מי שנמצא.

יהודה פרוידגר:

הוא צריך להקריא את התנגדויות,

ישראל קלרמן:

דוד ארגוב,

דובר לא מזוהה:

כן,

ישראל קלרמן:

פה, הוא רוצה להגיד משהו?

אריאל גולן:

לא, והיא תסביר לך, את תובעת פיצויים, יותר פיצויים,

מיכל קאופמן:

לא, לא ביקשתי פיצויים בכלל, אני רוצה מידע,

אריאל גולן:

את אומרת לבדוק,

מיכל קאופמן:

לא ביקשתי פיצויים,

ישראל קלרמן:

דוד, אתה רוצה להגיד משהו?

אריאל גולן:

מה? מה המידע שאת צריכה?

דוד ארגוב:

מה שכתוב,

ישראל קלרמן:

מה שכתוב?

מיכל קאופמן:

אני רוצה לדעת למה,

ישראל קלרמן:

אז הוא אומר לגמרי, אותו דבר, הצפיפות, פגיעה חזותית,

מיכל קאופמן:

אין את המידע הזה.

ישראל קלרמן:

וכולה,

מיכל קאופמן:

ולא מפורט המידע הזה.

ישראל קלרמן:

מרים גולשין,

דוברת לא מזוהה:

היא לא נמצאת.

מיכל קאופמן:

זה 24,

ישראל קלרמן:

עמנואל מסיקה, כבר אמרנו.

מיכל קאופמן:

240,

ישראל קלרמן:

מירי גלפמן? אולג חריף?

דובר לא מזוהה:

לא.

ישראל קלרמן:

אברהם קינן?

יהודה פרוידגר:

כל מה שאתה לא מקריא זה אותם התנגדויות?

ישראל קלרמן:

כן, זה (לא ברור), אברהם קינן?

דובר לא מזוהה:

לא, לא פה.

ישראל קלרמן:

מירי טורנובסקי.

דובר לא מזוהה:

לא,

דוברת לא מזוהה:

זה היזם, היזם יודע.

ישראל קלרמן:

אילנה אוחיון?

אילנה אוחיון:

אני,

ישראל קלרמן:

בבקשה.

אילנה אוחיון:

אוקי, אני אגיד כמה דברים, קודם כל אתם לא הצגתם את עצמכם, אז אנחנו לא יודעים.

ישראל קלרמן:

אנחנו וועדת תכנון ובנייה, את צריכה את השמות שלנו?

אילנה אוחיון:

לא, בסדר,

ישראל קלרמן:

אנחנו יושבים בוועדת תכנון ובנייה,

אילנה אוחיון:

טוב, אני רוצה לומר כמה דברים, רפי הציג את ה - , רפי הציג את הבעייתיות הזאת, אני רוצה להציג עוד כמה בעייתיות. לפי תוכנית של קוטלר עדיקא, תוכנן כניסה לבניין אחד דרך הרחוב שלנו. עכשיו חשוב מאוד להכיר את הרחוב הזה, הרחוב הזה הוא רחוב הולנדי קטן, בתחילת הרחוב יש גן ילדים, בהמשך שלו ניתן היתר לבית כנסת, שאנחנו כאנשים מאוד מאוד מאמינים מאוד רצינו את הבית כנסת, את רצינו אותו בתחילת הרחוב, ולא באמצע הרחוב, לא משנה שהבית הכנסת הזה הפך להיות פיל לבן, והוא לא, הוא עומד ב - , הוא עומד שלד, הוא לא נגמר. אז בתוך הרחוב ההולנדי הקטן הזה, שאין בו מדרכות, אין בו מדרכות, יש שני מבני ציבור, והולכים להעמיס עליו עוד כניסה

לפרויקט של קוטלר עדינה. אני חושבת ויש לי ניסיון, הבעל שלי הוא איש חולה, אני פעמיים, שלוש פעמים נזקקתי לניידת לטיפול נמרץ, וזה מאוד קשה להיכנס לתוך, זאת מלכודת, הרחוב הזה, להעמיס עליו עוד משהו זה סוג של מלכודת מוות. אני אומרת את זה בצורה הכי נחרצת,

מיכל קאופמן:

שלא לדבר חלילה,

אילנה אוחיון:

שום, לא מכבי אש יכול להיכנס לרחוב הזה, אני יכולה לתת לכם דוגמא את הרחוב בעין כרם איך נספה שמה האדון ברחוב המעיין, בגלל שכבאית לא יכלה להיכנס, כי לא אכפו שם את התנועה. אז גם הרחוב הזה, לדעתי לא יכול להכיל עוד כניסה של מכוניות, הוא יהפוך להיות למלכודת מוות, זה דבר אחד. את שני הדברים שהעלה רפי גם בנושא האשפה, שבעצם ניסו לתת את זה לבית הכנסת כמחויבות שחדר האשפה של, שלנו יהיה שם, אז גם 38 דיירים משלמי ארנונה כחוק, אין להם, התנגדנו לזה, כי לסחוב אשפה מהמתחם שלנו עד בית הכנסת זה מסע אלונקות. לגבי סיפור הגז, הוא גם אמר. בנוסף לזה, הם כבר התחילו לבנות, אם אפשר, שהחפירה לפחות תהיה מלווה במים, אנחנו אנשים אלרגיים כל החול הזה בתוך הבית שלנו. חופרים, עושים את החפירה הזאת, ניתן לעשות אותה גם בתוספת של מים,

דובר לא מזוהה:

נכון,

אילנה אוחיון:

אני אלרגית אז אני לא יכולה לחיות שמה. אני חושבת שצריך מעבר לדבר הזה, הבנייה היא בנייה, אנחנו לא מתנגדים לעצם הבנייה. היא לא חוקית, אנחנו מתנגדים בעצם למה שיהפוך אותנו לגיהנום. ואני חושבת שצריך לבוא ולראות את זה, אנחנו כל פעם נלחמים, מרגישים את עצמנו נלחמים עם העירייה. אם זה עם חדר הזבל ששלחו את מונל שההצעה הכי גדולה שלו, זה שאני אפנה לו את הזבל. זה בשבוע שעבר, ותבואו תראו במה מדובר, לא חושבת שניתן להעמיס עוד כניסה מתוך הרחוב הזה. תבדקו את הנושא הזה. אני חושבת שזה לא הגון ששולחים אותנו לקחת מהנדס כביש, ומהנדס, ומהנדס, אנחנו אנשים עובדים, שזה לא פייר להיכנס,

ישראל קלרמן:

מה?

אילנה אוחיון:

לכיסים שלנו.

ישראל קלרמן:

מה? שרית.

שרית כהן:

אתם רוצים שהיא תצביע על מה היא מתכוונת בדיוק?

אילנה אוחיון:

סליחה?

ישראל קלרמן:

לרחוב,

שרית כהן:

על זה איזה כניסה היא מדברת.

אריאל גולן:

מהרחוב,

שרית כהן:

בואי תראי לנו פה, איפה בדיוק הכניסה, על מה את מדברת.

רפאל בן חמו:

כניסה אחת,

אריאל גולן:

(לא ברור) כניסה לצורך פה,

רפאל בן חמו:

הכניסה היא אותה כניסה לכל הרחוב,

אילנה אוחיון:

הכניסה היא כניסה אחת,

שרית כהן:

שנייה,

יואל שבת:

מי זה היזם שלכם שמה? מי זה שבנה לכם?

רפאל בן חמו:

מזרחי.

יואל שבת:

מזרחי.

רפאל בן חמו:

כן,

אריאל גולן:

הוא לא בנה חדרי אשפה, והוא לא,

דובר לא מזוהה:

הוא לא בנה שום דבר, (לא ברור).

רפאל בן חמו:

אין (לא ברור) לאשפה, כל הפחים זה הרחוב, אני חושב, ירושלים, זה הפח זה הרחוב היחיד בירושלים, בטח בשכונות החדשות שיש פחי זבל בחוץ.

יואל שבת:

לתת טופס 4 לזה.

ישראל קלרמן:

מה?

אילנה אוחיון:

עכשיו דבר אחרון, דבר אחרון שאני רוצה לענות.

אריאל גולן:

איפה הכניסה?

יהודה פרוידגר:

לא, הרחוב הולנדי.

שרית כהן:

אנחנו לא רואים שום דבר, אתם מדברים לעצמכם.

יהודה פרוידגר:

לא יכול להיות (לא ברור).

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

רגע,

אילנה אוחיון:

שנייה,

ישראל קלרמן:

חברים.

אילנה אוחיון:

דבר אחרון, דבר אחרון שאני רוצה לענות,

ישראל קלרמן:

בוא נסיים,

אילנה אוחיון:

זה הנושא של איכות הסביבה.

ישראל קלרמן:

רגע יהודה,

אילנה אוחיון:

הנושא של איכות הסביבה אני מרגישה - , לא יודעת זה זלזול באינטליגנציה של האנשים לתת אישור לקרקע ש - , שאנחנו קיבלנו בפירוש את מפת האזורים המזוהמים.

רפאל בן חמו:

מפה אדומה.

אילנה אוחיון:

כיפה אדומה. האזור הזה יש בו אזור מאוד מזוהמים, גם הילדים שנבנה,

יהודה פרוידגר:

המתחם תע"ש עצמו.

אילנה אוחיון:

כן,

רפאל בן חמו:

על הנקודות,

יוחנן וייצמן:

בפולגון,

רפאל בן חמו:

איפה שבונים עכשיו, מה שקורה מבגין.

אילנה אוחיון:

שרית בן שמחון, שרית בן שמחון לא סתם החזירה את זה, לבירור, אבל אני הבנתי בדרך לא דרך, שהגברת מאיכות הסביבה אישרה את זה, אני שאלתי את הגברת באופן אישי, אמרתי לה - איך את ישנה בלילה, שגם הילדים שנבנה, הוא נבנה על אזור אדום, האזור שלנו הוא אדום, אנחנו ירושלמים. תע"ש היה שמה. כשאותו מומחה לא יספר לי סיפורים שמביאים משאיות, ומוציאים אדמה, ככה מנקים קרקע. ככה עובדים על אנשים בעיניים. אז גם האזור הזה,

רפאל בן חמו:

שהם חוזרים עוד פעם שנה,

אילנה אוחיון:

אם הוא קיבל אישור,

רפאל בן חמו:

עוד פעם לקדוח. הם מביאים חברה מחוץ (לא ברור) באזור, ברדיוס של מתחם תע"ש, זה הוכחה, הם השיגו תקציב, ב - 2027 יתחילו לקדוח שם באזור.

רפאל בן חמו:

היה דיון,

אילנה אוחיון:

זאת אומרת שהקרקע,

רפאל בן חמו:

לכל תושבי רמת בית הכרם, שהסבירו לנו את כל האזור הזה פה, שהוא מזוהם. והראו לנו בנקודות
איזה אזורים מזוהמים, ואיזה לא. פה זה צוין כנקודה אדומה, פה, המוסד לאיכות הסביבה אמרנו
לו - איך זה יכול להיות שפה זה אדום, יסומן כאדום, את מסמנת אולי מי שזה אדום, (לא ברור)
היתר בנייה, והיא אומרת - לא זה, לא ברמת זיהום כמו זה, זה זיהום יותר,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

רפאל בן חמו:

למה סימנת את זה באדום,

אילנה אוחיון:

בבקשה זה המסמך, זה המסמך של האזורים המזוהמים בירושלים ברמת בית הכרם.

ישראל קלרמן:

טוב,

אילנה אוחיון:

אתה מכיר את המסמך?

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

אילנה אוחיון:

אוקי,

ישראל קלרמן:

תודה.

רפאל בן חמו:

תודה. רק עוד דבר, לחפור, וכל הזיהום הזה, עולה להם, שזה מסומן,

ישראל קלרמן:

משה בן הרוש נמצא?

משה בן הרוש:

כן, אני,

ישראל קלרמן:

כן.

משה בן הרוש:

קודם כל הדבר האמת הכי קריטי, זה העניין של הזיהום, שהקרקע מזוהמת, אני נמצא בדירת גן שמה, לא עשו שום הגנה מפני הזיהום הזה. שהם חופרים את זה, והבדיקות האחרונות הם (לא ברור) שהקרקע הזאתי מזוהמת ויש בה זיהום. אני חושב שהעירייה חייבת להיכנס לפה, ולהבין איך יכול להיות שעושים חפירה בשטח מזוהם, בלי לעשות שום הגנות לתושבים שהזיהום הזה הולך ומתפזר באוויר שמה, על הילדים שנמצאים בבית. דבר שני, על המהלך הבנייה שאנחנו חיים בסיוט הם עושים שמה גם עניין של אבק עניין של הרעש, עניין של היברציות של הרעידות, שנמצאים בתוך המים, לא עושים שום, שום מאמץ להקל על החיים של מי שגרים בבית, ושגרים שם הדיירים בזה, אי-אפשר, חייבים לבוא לזה, אי-אפשר לגור בבתים. אי-אפשר, זה מ – 7 בבוקר, עד 7 בערב, הם נמצאים שמה, ואי-אפשר לגור בבית, אני אראה לכם,

עמוס:

כל הבניין שלנו (לא ברור),

משה בן הרוש:

כל הבניין, הכול שמה, כל הבניין, נהייתה ערימות של חצץ שעף לשמה, אתה חיי בתוך אתר בנייה, ואני לא חושב שאף אחד פה מהנוכחים היה מוכן שהבית הפרטי שלו, יהפוך להיות אתר בנייה. צריך לחשוב על מחיצות אקוסטיות, צריך לחשוב איך אפשר להביא כלים ש - , יעשו פחות ויברציות. פחות רעש, יש פתרונות להכול,

חנה לוי:

הכול אבק.

משה בן הרוש:

איך שזה נמצא, איך שזה מתבצע עכשיו ולהגיד שזה להמשך, זה לא פתרון, אנחנו בינתיים חיים שמה כל דקה, וזה פשוט סבל זה, זה לא נתפס.

ישראל קלרמן:

טוב.

רפאל בן חמו:

בקשה אחרונה, כן, תבואו תעשו סיור בשטח, לא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

שמענו. ונתי בן (לא ברור) נמצא? ומיכל קאופמן?

דליה אלפסי:

כן,

ישראל קלרמן:

טוב, אז שמענו את כולם. מי משיב?

מיכל קאופמן:

רגע, מה אמרת מיכל קאופמן? הוא אמר מיכל קאופמן, שמה אמרת מיכל קאופמן?

ישראל קלרמן:

לא, כי הופיע לי פה עוד פעם.

עו"ד צח פולק:

אני עו"ד פולק של המבקשת. ראשית, ההקלה שבעטייה היה,

ישראל קלרמן:

רשמת את כל מה שדיברו?

עו"ד צח פולק:

סליחה?

עו"ד צח פולק:

רשמת את כל מה שדיברו? רשמת בפניך?

עו"ד צח פולק:

ההקלה שבעטייה היה, היה פרסום להתנגדויות, היה אך ורק בגין סעיף 10/ז בתקנון שעוסק במפלסי הכניסה.

ישראל קלרמן:

איזה?

עו"ד צח פולק:

במפלס הכניסה לבתים. אם לא היינו משנים, את מפלסי הכניסה, אם לא היינו מבקשים את ההדמיה הזאת.

יהודה פרוידגר:

זה תואמת תב"ע ממש?

עו"ד צח פולק:

בדיוק, הבקשה להיתר הייתה תואמת תוכנית, ולא היה בכלל מקום לכל, לכל ההתנגדויות שאנחנו שומעים פה, וזה כל מה ששמענו היום הוא עוסק בנושא הבנייה במרקם עירוני, שמה לעשות?

ישראל קלרמן:

שמענו את זה, שנייה, שמענו את זה במהלך התב"ע שמענו אותם גם? כל ההתנגדויות,

אריאל גולן:

התב"ע משנת 96,

ישראל קלרמן:

אני מסכים איתך למה שאמרת, אי-אפשר,

אריאל גולן:

96,

ישראל קלרמן:

עוד לא היו גרים שם?

רפאל בן חמו:

1996,

אריאל גולן:

1996 התב"ע,

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה, לא, אתה צודק מה שאתה אומר, בדרך כלל גם אני מקדים את זה. בדרך כלל כשמגיע אלי כזה דבר, שעם החריגה בגלל הקלה, אתה יכול להגיד להם מלכתחילה, אל תדברו על זה, אבל (לא ברור) ההתנגדויות שהגיעו לפה, בעקבות הכאב שאתה שמעת פה,

עו"ד צח פולק:

אני שומע אותו,

ישראל קלרמן:

אז אני רוצה תשובות,

עו"ד צח פולק:

אני שומע,

ישראל קלרמן:

איך אתה רוצה להתעכב על זה שיש פה דיירים. מה?

עו"ד צח פולק:

התב"ע,

ישראל קלרמן:

התב"ע (לא ברור), זה מה שאני אומר, בוא, אבל נוצר פה מצב לא נעים, לפי תמונות שראיתי שם, הם סובלים, על בסיס יומי. מה אתה עושה להם על זה?

עו"ד צח פולק:

הכול נכון, בנייה במרקם עירוני, במרקם עירוני צפוף, היא כוח של מטרד לשכנים שגרים מטרד זמני. אבל מה לעשות,

ישראל קלרמן:

אפשר לעזור,

עו"ד צח פולק:

מה לעשות שצריך לבנות ולפתח, אי-אפשר להגיד - אני אגור, וכל,

יוחנן וייצמן:

גם לאבק יש פתרונות,

ישראל קלרמן:

אבל אפשר לעזור,

יוחנן וייצמן:

בחיד,

עו"ד צח פולק:

מה שאפשר לעזור,

ישראל קלרמן:

הם אמרו פה דברים,

יוחנן וייצמן:

הרעש, אני לא יודע לעזור להם, אבל האבק בחיד, מה?

עו"ד צח פולק:

אז, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה?

שרית כהן:

לא, יש לכם איכות הסביבה שנותנים הנחיות, הם פועלים לפי הנחיות.

ישראל קלרמן:

על רעש לא, למה? אבל דיברו, רגע שנייה.

שרית כהן:

זה צריך לעשות יותר (לא ברור), צריך לעשות (לא ברור), מה שצריך לעזור לאנשים תעזרו להם.

ישראל קלרמן:

רבות, אנחנו לא יכולים לשמוע את התשובות, בואו.

עו"ד צח פולק:

עוד מעט יגיב לזה גם מנהל הפרויקט,

ישראל קלרמן:

מי מנהל הפרויקט?

עו"ד צח פולק:

מנהל הפרויקט זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הנה,

ישראל קלרמן:

אז עוד מעט נשמע אותך, בסדר. בוא תמשיך אתה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

ישראל קלרמן:

אילנית, דליה.

דליה אלפסי:

אני לא מדברת,

ישראל קלרמן:

אנחנו חייבים לשמוע את העו"ד.

עו"ד צח פולק:

אני חוזר לעניין, לעניין ההקלה, לגבי חלק מהמגרשים, אפילו לא חרגנו מהמתחם של ה- , של סמכות הוועדה ע"פ סעיף, ע"פ 10/ז בתוכנית העדכנית יותר, 2005/ה, יש אפשרות לפלוס מינוס של מטר, ואנחנו נותנים את זה במחצית מהמגרשים, ולגבי היתר, יש שינוי מינורי,

ישראל קלרמן:

הכניסה הזאת חייב להיות הרחוב שם?

עו"ד צח פולק:

הכניסה, במרבית הבתים, יש 7 בניינים לפרויקט, ו- 6 בניינים הכניסה היום,

ישראל קלרמן:

אז למה אתם לא מורידים את זה למטה?

עו"ד צח פולק:

אלה, זה תוואי המגרשים. זה ללמטה,

רפאל בן חמו:

אבל אין כניסה מלמטה,

עו"ד צח פולק:

נמצא פה האדריכל.

רפאל בן חמו:

איך?

עו"ד צח פולק:

האדריכל פה יגיב לעניין הזה.

ישראל קלרמן:

טוב.

אלכס אוסטרובסקי:

יש פה שבעה מגרשים. 194, 3, 2, 1, 0, 186, 1187. שישה מגרשים מהם,

רפאל בן חמו:

זה אנחנו יודעים,

יהודה פרוידגר:

תן לו, הוא מסביר לנו,

יוחנן וייצמן:

תנו לו רגע להגיב שנשמע אותו.

אלכס אוסטרובסקי:

המגרשים האלה, הם נמצאים למזלם מרחוב התחתון, ולא מהכיוון של המתנגדים, כניסות גם מבניינים, גם מחנייה נמצאים מהכביש התחתון, לא קשור, לא מעמיסים על התושבים.

רפאל בן חמו:

אבל אתה מעמיס פה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, אתה לא עונה רגע,

אלכס אוסטרובסקי:

לא מעמיסים עליהם, לא התנועה, ולא הולכי רגל, שום דבר. המגרש היחיד,

דובר לא מזוהה:

קודם כל כן, נכנסים כבר עכשיו רכבים.

אלכס אוסטרובסקי:

המגרש היחיד שנמצא מצרני לפרויקט שלהם, הוא יצא (לא ברור) בגובה של משהו כמו 15 מטר,

דובר לא מזוהה:

זה לא שהשכנים שלהם (לא ברור).

אלכס אוסטרובסקי:

בגובה של ארבעה בניינים, הכניסה שלו, גם בבגין, וגם בחנייה באמת מהקילדיסק הזה. מהפטיש הזה. בבניין הזה יש סך הכול 9 יחידות דיור.

ישראל קלרמן:

העבודות לא מתבצעות מה - ? למטה?

אלכס אוסטרובסקי:

מה?

ישראל קלרמן:

העבודות, ההנדסיות הכול, העבודות שמתבצעות.

אלכס אוסטרובסקי:

כרגע כל המגרש סגור ככה,

רפאל בן חמו:

הוא מלמטה לא מלמעלה.

אלכס אוסטרובסקי:

מתבצעים פה עבודות חפירה.

שרית כהן:

אבל מלמטה,

ישראל קלרמן:

הנדסיות עוברות מהרחוב שלהם?

אלכס אוסטרובסקי:

לא.

דובר לא מזוהה:

לא נכון, השבוע סגרו לנו 25 דקות, של (לא ברור) 25 דקות את הכניסה לחניון. הגיעו שתי משאיות שעמדו פה, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, לא, אבל חברים, לא, לא, אבל לא מתפרצים, הוא באמצע לענות, יהיה לכם זכות אחרי זה.

ניר בר:

אבל הוא אומר דברים לא נכונים.

ישראל קלרמן:

לא,

דובר לא מזוהה:

25 דקות לא יכולנו לצאת מחניון.

ישראל קלרמן:

תן לי רגע לשמוע אותו עד הסוף. הלאה,

רפאל בן חמו:

סגרו את הרחוב,

ישראל קלרמן:

תן לו,

רפאל בן חמו:

סגרו את הרחוב עם משאיות גדולות.

ישראל קלרמן:

בסדר, אז נשמע.

אלכס אוסטרובסקי:

הכניסות לחניון,

ישראל קלרמן:

אם צריך משהו נגיד לך,

אלכס אוסטרובסקי:

הכניסות לחניון מלמלטה.

מיכל קאופמן:

והכניסה?

ישראל קלרמן:

מה שמראים פה, זה לא, זה לא היה אתה אומר?

אלכס אוסטרובסקי:

אני לא יודע מה היה שמה, הוא לא,

ישראל קלרמן:

רגע,

אלכס אוסטרובסקי:

לא היה איזה שהוא,

ישראל קלרמן:

חד – פעמי,

אלכס אוסטרובסקי:

הנקודה,

דובר לא מזוהה:

לא שלנו, לא שלנו,

רפאל בן חמו:

לא שלנו, לא שלנו,

אלכס אוסטרובסקי:

הכניסות,

דובר לא מזוהה:

משאיות שלכם,

ישראל קלרמן:

בסדר גמור, אלכס תודה.

דובר לא מזוהה:

הביאו אותך,

דוברת לא מזוהה:

נכון,

ישראל קלרמן:

מנהל העבודה.

דובר לא מזוהה:

25 דקות חסמו לי את הכניסה,

ישראל קלרמן:

מהפרויקט בבקשה.

אילנה אוחיון:

רפי, רפי צריך להבהיר להם,

דובר לא מזוהה:

קודם כל, אתה עושה אותם למטה,

ישראל קלרמן:

רגע, חברים, חברים, גברת, לא זוכר את שמה. שרית, תעזרי לי איתם.

שרית כהן:

אילנה.

ישראל קלרמן:

אילנה.

שרית כהן:

אילנה, את אילנה?

ישראל קלרמן:

היא לא אילנה. תנו לנו לשמוע את מהפרויקט, כן.

שרית כהן:

בוא נעשה סדר.

ניר שושני:

עיקר העבודה היא מהרחוב התחתון, לא קשור בכלל לרחוב שלהם. לגבי עם הצובר גז, וצילום ההיתר בנייה שלהם,

ישראל קלרמן:

מי? מי? אבל לפני הצובר גז, תגיד לי רגע אבל, מה שהם אומרים שכן (לא ברור) זה לא אתם?

ניר שושני:

לא, יש שם יחידה המשך הרחוב ששיפץ, והביא משאית והוא,

רפאל בן חמו:

ומי פתח לו את השער? מי פתח לו את השער?

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא, תודה.

רפאל בן חמו:

מי פתח לו את השער?

ישראל קלרמן:

הבנתי.

רפאל בן חמו:

מי פתח לו שער?

ישראל קלרמן:

רגע, בוא רגע,

רפאל בן חמו:

מי פתח לו את השער. מי פתח לו את השער?

ניר שושני:

זה לגבי הצובר גז שלהם, הם צריכים,

רפאל בן חמו:

מי פתח את השער? מי פתח לו את השער?

יוחנן וייצמן:

אנחנו חייבים לשמוע אותך.

יואל שבת:

רגע, ישראל, מסודר כאילו,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

שהוא מראה הם לא מבינים,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אמר גז, שנייה, שנייה,

יואל שבת:

רגע, רגע חברים, שנייה אחת,

ישראל קלרמן:

שב רגע, שב רגע.

עו"ד צח פולק:

חד - פעמי, חד – פעמי,

רפאל בן חמו:

לא חד פעמי, להיכנס עוד,

ישראל קלרמן:

שבו חברים,

רפאל בן חמו:

אם היה חד – פעמי, לא הייתי מדבר בכלל.

ניר שושני:

זה מצוין ההיתר שלהם,

רפאל בן חמו:

כן, אבל,

ישראל קלרמן:

לא, סליחה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא יכולים,

ישראל קלרמן:

סליחה אתה לא עונה, נסגור את הדיון, לא, לא מוכן לזה.

ניר שושני:

זה בעצם הדברים שלהם,

ישראל קלרמן:

יהודה,

יואל שבת:

רגע, יהודה, יהודה.

ישראל קלרמן:

לא, קח את זה אליך בבקשה.

שרית כהן:

אנחנו רוצים כולנו להבין,

ישראל קלרמן:

בדיוק. כולם רוצים להבין. אף אחד לא מדבר עכשיו רק הוא מדבר,

ניר שושני:

את רוצה את ה - ,

שרית כהן:

את ההיתר,

ישראל קלרמן:

בבקשה,

שרית כהן:

תצביע על המפה, איפה זה,

ישראל קלרמן:

בהיתר שלהם,

שרית כהן:

אנחנו מבינים שזה בהיתר,

ישראל קלרמן:

הוא מראה,

שרית כהן:

איפה זה?

ניר שושני:

הצובר שלהם הוא כאן פה,

ישראל קלרמן:

כן,

ניר שושני:

לפי ההיתר שלהם, זה הכניסה לצובר. הוא פה,

שרית כהן:

טיפה להגדיל,

ישראל קלרמן:

ואז,

שרית כהן:

עוד פעם, עוד פעם,

דובר לא מזוהה:

ואין שמה כניסה.

ניר שושני:

מפה הכניסה לצובר שלפי היתר שלהם.

שרית כהן:

אוקי,

ניר שושני:

הם פרצו פה, וכרגע הם נכנסו מהמגרש הזה, כמובן שעכשיו הם לא יוכלו להיכנס מפה.

ישראל קלרמן:

אז מאיפה הם יכולים להיכנס?

שרית כהן:

עד עכשיו זה מה שהם ניסו,

ישראל קלרמן:

איך הם יכולים להגיע אליו?

יואל שבת:

זה ההיתר?

ישראל קלרמן:

איפה?

דובר לא מזוהה:

אסור למלא גז בחניון.

ישראל קלרמן:

איך הם מגיעים אליו? יש גישה?

ניר שושני:

יש פה,

ישראל קלרמן:

יש גישה?

ניר שושני:

למה אני צריך? זה בהיתר.

ישראל קלרמן:

לא הבנתי, לא, לא, שנייה אני שואל שאלה,

ניר שושני:

את המשאית פה,

ישראל קלרמן:

יש גישה, תגיד לי תשובה. תודה רבה, רק דבר אחד.

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

כן, יש גישה,

רפאל בן חמו:

אין גישה. תבואו לראות. תבואו לראות.

ישראל קלרמן:

נבוא לראות, רגע שנייה,

יוחנן וייצמן:

תעלי את ההיתר שנייה לקיר,

שרית כהן:

של מה?

יוחנן וייצמן:

של הבניינים שלהם.

שרית כהן:

שלהם?

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

שנייה, מילה אחת,

שרית כהן:

שנייה, הוא רוצה את ההיתר של הבניינים שלהם.

ניר שושני:

בגובה, מעל (לא ברור).

שרית כהן:

שנייה, במקרה הזה, איזה היתר לחפש? תגיד לי.

ניר שושני:

בין הנקודה שהוא (לא ברור) 2.5 מטר גובה.

שרית כהן:

אבל הוא מסתיר לי,

ניר שושני:

אני לא יכול (לא ברור). אסור לו,

רפאל בן חמו:

מתחת לחניון,

שרית כהן:

לא, הוא מסתיר לי,

דובר לא מזוהה:

הגז פה שאסור לרכב ממונע בגז להיות בקרקעי, הגז יותר כבד מהאוויר והוא ישקע בתוך החניון, והוא לא,

יהודה פרוידגר:

אז איך? איך נתנו לכם את ההיתר?

שרית כהן:

תעזור לי.

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידגר:

זה משהו לא הגיוני.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

יהודה פרוידגר:

איך יכול להיות?

שרית כהן:

שנייה עם 9,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, עוד משהו?

עו"ד צח פולק:

יש את הנושא של ה - ,

ישראל קלרמן:

שמה?

ניר שושני:

לגבי האבק והרעש,

עו"ד צח פולק:

לגבי האבק.

ישראל קלרמן:

כן,

יהודה פרוידגר:

לגבי הזיהום קרקע,

ישראל קלרמן:

ואבק ורעש. לקבל תגובה. עוד מעט גם על זה.

ניר שושני:

תראה את הצילום אוויר עוד פעם,

מיכל קאופמן:

תכבד גם אותנו.

ניר שושני:

לגבי הזיהום אוויר קיבלנו את כל האישורים מאיכות הסביבה, נהלים שהם אמרו עשו את הכול, לגבי ה - , הרעש, אנחנו רחוקים מהם ב - 2 מטר, אני לא פה, לא מחויב בשום דגש, זה נמוך ב - 2 מטר, הגדר שלהם משמשת לגדר. למרות זאת, ולמרות שאנחנו יודעים שזה קשה, תקופה שזמנית שתהיה אנחנו עשינו פנאלית אקוסטית, על כל (לא ברור). זה לא חייב לעשות.

ישראל קלרמן:

לא, סתם אני שואל, החצרות שלהם,

ניר שושני:

כבר מעל 2 מטר, עשיתי עוד,

ישראל קלרמן:

צחי, (לא ברור) לך,

ניר שושני:

ניר.

ישראל קלרמן:

הם אומרים, הם הראו לי גם, כל החצרות שלהם מתמלאים בחצץ,

ניר שושני:

היה, נכון כשחופרים, כשעושים כלונסאות דיפון, ומוציא חצץ, גינות העיר פה בתיאום איתם, (לא ברור) את החצרות. שתהיה בנייה פועל ניקה,

רפאל בן חמו:

הוא לא הגיע.

ישראל קלרמן:

הוא הבטיח, מה זה הוא חייב להגיע.

רפאל בן חמו:

הוא לא הגיע.

ניר שושני:

יש פה מישו שביקש שלא (לא ברור)?

אילנה אוחיון:

לא ידענו שאפשר (לא ברור).

ניר שושני:

אנחנו, אנחנו,

רפאל בן חמו:

אבק אף אחד לא דיבר איתנו, אף אחד לא אמר לנו,

ישראל קלרמן:

שנייה, לקבל את זה בצורה אחרת?

ניר שושני:

כן, (לא ברור) המיכלית, (לא ברור) מיכלית, זה נוסף מיכלית.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל הם אומרים שיש אבק, הם לא משקרים.

ניר שושני:

מה זה אבק? זה ערימות. איכות סביבה בא ואמר שאנחנו עומדים (לא ברור), פעמיים כבר. איכות סביבה, פעמיים, הם הזמינו אותם.

רפאל בן חמו:

אנחנו לא הזמנו.

ישראל קלרמן:

פעמיים ביקרו שם.

רפאל בן חמו:

איפה היית?

שרית כהן:

ניר, אתה יכול רגע לזוז? ניר, אתה מסתיר לי.

יוחנן וייצמן:

עוד פעם אחת,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

יש אבק או אין אבק?

יואל שבת:

תמיד יש לך.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל יש הרטבה, יש דרכים למנוע את זה.

מיכל קאופמן:

העניין הזה של האבק ושל הרעש,

יואל שבת:

הם צריכים להתקין, על (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

עם החיישנים לזה.

ניר בר:

יש כאלה (לא ברור) כבר לא עושים.

יואל שבת:

צריך, צריך.

מיכל קאופמן:

דרך אגב בנושא זיהום קרקע אני פונה למבקר המדינה. הבחורה הזאתי עושה דברים לא,

דובר לא מזוהה:

שמה?

שרית כהן:

זה ההיתר שלהם, זה ההיתר, נכון?

ישראל קלרמן:

זה שהוא אומר,

שרית כהן:

ניר, זה ההיתר שלהם?

דובר לא מזוהה:

זה שהם אומרים, זה לא שזה באמת.

ישראל קלרמן:

האשפה, מה אתם אומרים?

עו"ד צח פולק:

לגבי, לגבי הקרקע,

ישראל קלרמן:

זהו.

(מדברים ביחד)

רפאל בן חמו:

אני אמשיך (לא ברור) במקום. בכל הכוח, הפעם לא באנו עם עו"ד, הפעם באנו,

ישראל קלרמן:

כן.

עו"ד צח פולק:

לגבי הקרקע והטענות שהועלו פה על תע"ש, יש, יש חוות דעת של המשרד להגנת הסביבה, לגבי הקרקע עשו בדיקות.

ישראל קלרמן:

בסדר?

עו"ד צח פולק:

כן,

רפאל בן חמו:

זה לא נכון,

יוחנן וייצמן:

גם אני,

רפאל בן חמו:

זה לא נכון אבל, זה לא נכון.

ישראל קלרמן:

למה לצעוק?

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

לא רוצה לשמוע יותר. שמעתי אתכם באמת,

עו"ד צח פולק:

הנושא,

ישראל קלרמן:

מלא,

עו"ד צח פולק:

הנושא גם עלה במסגרת ההתנגדויות בוועדת ערר, לגבי ההיתר חפירה ודיפון, ולפנים משורת הדין, באמת שרית בן שמחון ביקשה עוד הבהרה מהמחלקה לאיכות הסביבה בעיריית ירושלים שניתן, היא קיבלה,

יוחנן וייצמן:

אפשר לקבל אותה? אפשר לראות אותה?

אילנה אוחיון:

אז היתר חפירה, גם בשדה דב קיבלו אישור, גם בשדה דב קיבלו אישור לבנות,

ישראל קלרמן:

לא, הם קיבלו,

אילנה אוחיון:

מה לעשות?

שרית כהן:

קיבלנו מהמשרד להגנת הסביבה,

יוחנן וייצמן:

חוות דעת של עיריית ירושלים?

שרית כהן:

המשרד להגנת הסביבה? אולי נמצא,

ישראל קלרמן:

מה הפתרונות?

עו"ד צח פולק:

נקודה אחת,

שרית כהן:

אתם רוצים שנראה את זה?

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שהוא לא יגיד שאין לו מושג.

עו"ד צח פולק:

אין לי מושג,

ישראל קלרמן:

אז עוד רגע,

עו"ד צח פולק:

אין לי מושג מה הם מדברים לגבי (לא ברור) בקרקע, זה קרקע שהמינהל,

ישראל קלרמן:

לא, היא אומרת שהפקיעו להם, היה להם חלק שמה, והפקיעו להם, ועכשיו הם אומרים שנתנו את זה לכם.

עו"ד צח פולק:

זה לא קרקע פרטית, זה קרקע מדינה, המינהל ומשהב"ש,

ישראל קלרמן:

הוציאו את זה,

עו"ד צח פולק:

במכרז של פרויקט דירה בהנחה, 57 דירות. מהפרויקט הזה מתוכנן 46 לזכאי משרד הבינוי והשיכון, ומעכבים אותנו,

ישראל קלרמן:

זה לא שייך?

עו"ד צח פולק:

הם על כל צד,

ישראל קלרמן:

אתה אומר שאתה לא יודע על מה היא מתכוונת, מה היא אומרת פיצויים,

עו"ד צח פולק:

אין לי מושג, זה קרקע, שוב קרקע ששווקה ע"י מדינת ישראל,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

עו"ד צח פולק:

זה משב"ש,

ישראל קלרמן:

תודה רבה, בסדר, סיימנו. אז זהו. יש משהו מהמתנגדים רוצה להגיב על מה ששמענו פה? רגע.

רפאל בן חמו:

הם חוזרים שוב פעם,

אילנה אוחיון:

כן, אני רוצה,

רפאל בן חמו:

שוב פעם לעשות בדיקות לקרקע, זה אומר שיש להם איזה עניין.

אילנה אוחיון:

אנחנו חושבים של האישור של איכות הסביבה,

ישראל קלרמן:

מה?

אילנה אוחיון:

ואנחנו,

שרית כהן:

זה לא איכות סביבה, זה המשרד להגנת הסביבה, מדינת ישראל,

אילנה אוחיון:

אוקי.

ישראל קלרמן:

מישהו רוצה,

יוחנן וייצמן:

זה דבר נקודתי,

ישראל קלרמן:

חברים, מישהו מהמתנגדים, שנייה, שנייה, אנחנו נסיים את הדיון, אני רוצה רק לשמוע את המתנגדים, אם יש לכם משהו להגיב על מה ששמענו פה תשובות על מה שטענתם. אבל לפני זה רק שאלה אחת, אם יש לכם גם מסמך מחברת הגז שאומרת שהיא יכולה היום לעבור, או שרק אתה אומר שאתה לא יודע מה תעשה.

רפאל בן חמו:

זה מה ששמעתי ממנהל האזור.

ישראל קלרמן:

יש לך משהו כתוב?

אילנה אוחיון:

נבקש.

רפאל בן חמו:

בואו תדחו את ההחלטות בעוד חודש, עוד חודשיים, נביא הכול מסודר, עם מפקח, עם מהנדס גז, עם כל הפתרונות.

יואל שבת:

אבל מה מנע ממך להביא את זה היום?

שרית כהן:

היה לך, למה לא היום?

רפאל בן חמו:

לא נתנו לי דרך, לא,

אילנה אוחיון:

לא נתן לנו,

רפאל בן חמו:

הוא (לא ברור) את זה.

יוחנן וייצמן:

הסוגיה.

רפאל בן חמו:

הוא (לא ברור) מה אתם רוצים, חבר'ה אנחנו לא עורכי דין, אנחנו לא כל יום פה בוועדות. צריך לבוא עם תיק,

אילנה אוחיון:

אני מבקשת רק את התשובה הרשמית של המשרד להגנת הסביבה, כי אני רוצה לערער על זה,

שרית כהן:

זה בארכיב האופטי, את יכולה להיכנס לאתר,

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה על הקיר?

שרית כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה סרוק באתר?

אילנה אוחיון:

מה?

ישראל קלרמן:

לא פה,

אילנה אוחיון:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

באתר.

אילנה אוחיון:

אני אוציא את זה,

רפאל בן חמו:

עשו לנו,

אילנה אוחיון:

אני אוציא את זה, ואני רוצה לערער על זה,

רפאל בן חמו:

שטח של,

ישראל קלרמן:

אני שומע, אבל יש להם אישור ביד.

שרית כהן:

תיכנסי זה בארכיב האופטי.

ישראל קלרמן:

היא לא פה, מי זאת?

(מדברים ביחד)

רפאל בן חמו:

כל השטח הציגו לנו,

יוחנן וייצמן:

זה נדון. בחינת התע"ש הזה,

רפאל בן חמו:

אבל אני אומר לה - את סימנת את זה כנקודה אדומה, הקטע הקטן הזה הוא בסדר, אפשר.

אילנה אוחיון:

אוקי,

ישראל קלרמן:

היא אמרה,

אילנה אוחיון:

רגע,

ישראל קלרמן:

זהו.

אילנה אוחיון:

אני גם חייבת, האדון שמראה כאן, ומראה שהכניסה היא מלמטה, בבנייה, צריך להדגיש, יש להם תוכנית שהבניין עוד בניין מסוים, הכניסה שלו תהיה,

ישראל קלרמן:

נכון, הוא אמר, בניין אחד כן, והשישה לא,

אילנה אוחיון:

אוקי, ואת זה אתם מאשרים? אני רוצה לדעת.

ישראל קלרמן:

אנחנו (לא ברור),

אילנה אוחיון:

אוקי,

ישראל קלרמן:

עוד לא אישרנו כלום, עוד מעט.

אילנה אוחיון:

כי אז נביא (לא ברור) אחר,

ישראל קלרמן:

אנחנו סיימנו את הדיון, שאתה האחרון הדובר.

רפאל בן חמו:

הטענות שלכם לשני דברים,

שרית כהן:

אז תגידי,

רפאל בן חמו:

א',

שרית כהן:

בסדר, שנייה.

רפאל בן חמו:

נתנו לנו את (לא ברור),

ישראל קלרמן:

שמענו.

רפאל בן חמו:

כל תשומת לב ודגש חזק על נושא פחי הזבל, אנחנו משלמים ארנונה, תבואו פעם לסיור.

ישראל קלרמן:

שמענו,

רפאל בן חמו:

גם לכוס קפה מוזמנים.

ישראל קלרמן:

נראה לי ייכנס, אנחנו ניכנס לדיון וזה מה שיהיה. תודה רבה.

שרית כהן:

היא רוצה,

ישראל קלרמן:

מה? על הפיצויים?

שרית כהן:

היא רוצה להגיד,

מיכל קאופמן:

לא דיברתי על פיצויים, אני דיברתי על משהו אחר,

ישראל קלרמן:

על מה?

מיכל קאופמן:

ב – 1980 האדמה הזאת הופקעה, לטובת כביש, אני רוצה לדעת, האם המגרש של ההורים שלי נבנה עליו כביש או בית.

אליעזר ראובברגר:

כן,

אילנה אוחיון:

זכותי לדעת?

רפאל בן חמו:

נכון.

אילנה אוחיון:

אוקי,

ישראל קלרמן:

אבל לא מאיתנו. לא, לא, שנייה, שנייה,

אילנה אוחיון:

סליחה.

ישראל קלרמן:

לא אצלנו,

יהודה פרוידיגר:

לא אצלנו,

דוברת לא מזוהה:

את יכולה לבדוק,

אילנה אוחיון:

אבל למה (לא ברור) אותנו בכלל? זאת השאלה,

שרית כהן:

רשות מקרקעי ישראל,

ישראל קלרמן:

רשות מקרקעי ישראל,

אליעזר ראובברגר:

היא שיווק את זה,

ישראל קלרמן:

היא שיווקה את זה, שמה תקבלי תשובה על הנושא הזה של ההפקעה, זה לא אנחנו,

אילנה אוחיון:

אז למה אתם הזמנתם אותנו?

ישראל קלרמן:

בגלל שיש התנגדות,

אילנה אוחיון:

לא,

ישראל קלרמן:

אני מתנצל שלך להגיד,

אילנה אוחיון:

מה הסיבה, שהוזמנו?

ישראל קלרמן:

הוזמנתם בגלל שהגשתם התנגדות,

אילנה אוחיון:

אני לא הגשתי התנגדות,

ישראל קלרמן:

כל המתנגדים קיבלו זימון,

אילנה אוחיון:

אני לא הגשתי שום התנגדות,

ישראל קלרמן:

אני מתנצל,

יוחנן וייצמן:

אז לא זימנו אותך,

ישראל קלרמן:

תודה רבה, הסתיים הדיון,

אילנה אוחיון:

זה לא בסדר. תרשמו את זה, אתם לא בסדר,

שרית כהן:

היושב ראש, הוא רוצה להגיד מילה.

יוחנן וייצמן:

אדוני רוצה לדבר? יצטרכו להגיד את זה,

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה, חכו רגע, הוא רוצה להגיד עוד שפט,

עו"ד צח פולק:

עוד משפט לגבי ה - , הערכה, והתביעה שהם מבקשים פה, הדיון הזה נדחה בגלל המלחמה בעצם, העיכובים שנגרמים, מסבים נזק לא רק לחברה,

ישראל קלרמן:

תודה.

עו"ד צח פולק:

אלא גם לצדדים שלישיים,

ישראל קלרמן:

אמרנו, גם נזקי משרד הבינוי.

רפאל בן חמו:

הם גורמים נזק לילדים שלנו.

דובר לא מזוהה:

לטפל במחדלים (לא ברור). ויש לנו ראיות לזה.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, הסתיים הדיון, אני מבקש מהקהל, אם הוא יכול לצאת, שאנחנו נוכל להיכנס לדיון פנימי, תודה.

עו"ד צח פולק:

תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

שאלה מקבלים החלטה?

יוחנן וייצמן:

תקבלו עוד שבועיים.

שרית כהן:

אנחנו רוצים להתכנס לדיון פנימי.

ישראל קלרמן:

קודם כל בהצלחה, תודה רבה.

שרית כהן:

אנחנו רוצים להתכנס לדיון פנימי.

אילנה אוחיון:

תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

עוד שבועיים גם את העוגנים? שמענו אותם,

ישראל קלרמן:

זה לא פייר, אני לא יכול לשמוע אותך לבד. אנחנו מתייחסים, אנחנו, שרית, את אומרת לי שאנחנו נוכל להיכנס לדיון פנימי?

שרית כהן:

אני חוזרת,

יוחנן וייצמן:

ישראל קלרמן:

תודה.

שרית כהן:

אנחנו רק מבקשים להיכנס לדיון פנימי, ניר. אנחנו רוצים להיכנס לדיון פנימי. בבקשה לפנות.

יוחנן וייצמן:

זה לא הפתרונות שלך.

יהודה פרוידגר:

רגע, רגע, לא פה, הרב קלרמן. אני יכול להגיד כשיש פה מישהו? רגע לא זה שלו.

יואל שבת:

תעלי רגע.

דליה אלפסי:

לא, רגע, יוצאים, עכשיו יוצאים, אין (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

המצגת.

דליה אלפסי:

רגע נלי, כמה?

יואל שבת:

אני אסביר, אני מכיר קצת את התוכנית, אני ליוויתי גם את הפרויקטים של האחים ישראל, אגב האחים ישראל זה הפרויקטים פה מצד שמאל,

שרית כהן:

פה,

יואל שבת:

כן. לאורך כל הרצועה,

שרית כהן:

כן,

יואל שבת:

עד תחילת הרחוב?

ישראל קלרמן:

טוב, רבותי, מה אתם אומרים?

יואל שבת:

אז בוא,

שרית כהן:

רגע שנייה,

יואל שבת:

אז אני אתן רק רקע,

ישראל קלרמן:

הנה יואל, בסדר, מאה אחוז, נשמע את יואל.

יואל שבת:

טוב, ככה,

שרית כהן:

תקשיבו, תקשיבו עכשיו, תקשיבו שנייה, תקשיבו רגע,

יואל שבת:

זה פרויקט של מזרחי,

שרית כהן:

נכון.

יואל שבת:

וזה גם וזה גם של האחים ישראל,

ישראל קלרמן:

זה כבר הם בונים,

יואל שבת:

עכשיו, זה,

שרית כהן:

לא, הם בונים פה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) פה,

יואל שבת:

הם הבינוי המבוקש בפאה הזאתי,

יהודה פרוידיגר:

נכון,

יואל שבת:

בסדר? עכשיו הגישה הזאתי זה כביש דו – סטרי, בסדר? והוא מגיע עד לנקודה הזאתי של הכביש,

אליעזר ראוכברגר:

זה הפטיש,

יואל שבת:

ואז יש לו פה כל, רמפה כזאתי של ירידה למטה, כלפי הפרויקט הזה, בסדר? כשאנחנו מסרנו פה טופס 4, מונל אישר חדר אשפה פה,

שרית כהן:

להגדיל טיפה?

יואל שבת:

באזור הזה.

יוחנן וייצמן:

מה? מה?

ישראל קלרמן:

זה מטורף.

יואל שבת:

שאלה טובה, ואז, ואז כשהם,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור),

יואל שבת:

ואז אלו התלוננו,

אליעזר ראוכברגר:

אז לצרף לקו הבניין?

יואל שבת:

שנים,

שרית כהן:

שנים כן, זה בזמן שברמת בית הכרם,

יואל שבת:

ואז כשהם התלוננו, אמרו,

יהודה פרוידגר:

צודק.

יואל שבת:

אנחנו גרים מעל חדר אשפה, איפה זה, זה עשרה פחים. איך אתם בעצם עם פחים, מה עשו? הם בנו פה באזור הזה, איזה מין צריפון,

יוחנן וייצמן:

בשטח של רמ"י,

אליעזר ראוכברגר:

הדיירים,

שרית כהן:

הדיירים בנו את זה?

יואל שבת:

בשטח של רמ"י,

שרית כהן:

רואים את זה? יואל.

ישראל קלרמן:

איך קרה האירוע הזה?

שרית כהן:

זה זה,

יהודה פרוידגר:

מה הם עשו?

יואל שבת:

על השטח הזה,

שרית כהן:

הם בנו, הדיירים בנו פה פחון, כן,

יואל שבת:

היו פה, היו פה פרסמנו את הפחים שלהם. ואז בא רמ"י ואומר חבר'ה, זה שטח שאני משווק אותה, זה לא (לא ברור) קרקע שלי את הדבר הזה. ואז בעצם ניסינו לשבור את הראש ולהבין, איך אנחנו באמת מוצאים להם את הפתרון של החדר אשפה. ואז אם אפשר טיפה לעלות למעלה, יופי, אתם רואים פה, יש לנו פרויקט חום, אני חושב שזה זה,

שרית כהן:

להגדיל טיפה?

אריאל גולן:

זה הבית כנסת שהם דיברו?

שרית כהן:

הם דיברו על בית כנסת וגן ילדים, אני יכולה ל - ,

יואל שבת:

נראה לי שזה הבית כנסת,

שרית כהן:

אני יכולה, הנה, למעלה,

יהודה פרוידגר:

הם דיברו על בית כנסת שהוא ברמה שלד.

שרית כהן:

מעלה את הייעודים. זה הייעודי קרקע,

יואל שבת:

לא יודע, אני חושב שזה הבית כנסת, וזה הגנים,

יהודה פרוידגר:

כן, כי הם דיברו על בית כנסת ברמת שלד, כנראה זה הבית כנסת, הם דיברו על בית כנסת ברמת שלד,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה רמת שלד? שלד הוא תמיד יש בבנייה שלד,

יהודה פרוידגר:

לא, אז אתה רואה בצילום אוויר, ההוא גגות רעפים,

אליעזר ראוכברגר:

ההוא יש לו כבר כיסוי כן,

יואל שבת:

ואז,

יהודה פרוידגר:

זה מה שאני אומר,

יואל שבת:

מה שמצאנו, אמרנו אוקי, אנחנו נסייע להם, מה שנקרא כל ההיסטוריה של הפרויקט, אנחנו נקצה שטח, אפילו מתוך המגרש שלנו, מתוך המגרש העירוני, שייתן את המענה לאשפה שהם צריכים, נכון, זה לא נוח, זה לא בתוך המגרש, כמו שזה לא היה לפני בתוך המגרש,

אליעזר ראוכברגר:

גמרנו שלום.

יואל שבת:

אני אומר מצד שני, תשמע זה מרחק, אני מבין אותם. וזה הפתרון שמצאנו, ועם הפתרון הזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא חרדים, אז אפשר,

יהודה פרוידגר:

הוא לקח, הוא לקח.

ישראל קלרמן:

מי זה?

יהודה פרוידגר:

הזה שישב פה,

דובר לא מזוהה:

הוא לקח?

יהודה פרוידגר:

כן, את כל ה - , כן, כן, הוא לקח את כל השלושה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא חרדי, אבל אפשר לעשות להם ג'סטות. יללה,

ישראל קלרמן:

מה הג'סטות?

יואל שבת:

לא, נתנו להם על חשבון החום,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל, יואל,

ישראל קלרמן:

זה נכון,

יואל שבת:

לא, אנחנו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יואל, הנושא של הפח הוא צריך להיות,

אליעזר ראובברגר:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מתואם עם מונל,

ישראל קלרמן:

זה פה,

אליעזר ראובברגר:

לא, נו מה?

שרית כהן:

שנייה, שנייה בוא נקשיב עד הסוף.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מונל פנה אליו כבר עכשיו על עוד תיק, הוא אומר אנחנו מסתבכים קשה לנו, אנחנו לא יכולים לפנות, לא יכולים זה, צריך, כל הדברים האלה, זה עובר דרכו גם, אז צריך לראות.

יואל שבת:

אבל אני נותן את הרקע,

שרית כהן:

כן,

יואל שבת:

לסיטואציה שקרתה פה.

אליעזר ראובברגר:

רגע לצעקות שלהם, זה מה שהוא,

יואל שבת:

בדיוק, בדיוק.

יואל שבת:

והם צודקים, היה להם חדר אשפה, הם גם, מונל אז לא אישר להם את החדר אשפה, כי היה פה רמפה כזאת, הוא לא רצה להיכנס עם משאית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא יכול, בואו יש לו אילוצים,

יואל שבת:

ואז, ואז הוא (לא ברור) את זה פה, אחר כך זה עבר לפה, ורמ"י ששיווק את הקרקע, אמרה להם - חבר'ה תפנו את זה מפה, והרסו אלה. עכשיו הפתרון שמצאנו זה בעצם גם ככה אנחנו בשטח של המגרש העירוני, היו צריכים ממילא למקם חדרי אשפה לצרכים שלנו,

אליעזר ראובברגר:

כן,

יואל שבת:

ומה שעשינו טיפה הרחבנו אותו,

אליעזר ראובברגר:

לא טיפה, עשרה פחים זה משמעותי.

יואל שבת:

טיפה הרחבנו אותו, בשביל לתת את המענה גם,

ישראל קלרמן:

להם,

יואל שבת:

לצרכים של הפרויקט הזה,

יהודה פרוידגר:

יש להם יציאה לכיוון הזה? מהפרויקט שלהם?

יואל שבת:

מפה, מפה.

אליעזר ראוכברגר:

אין להם מעבר?

ישראל קלרמן:

זה סגור,

יואל שבת:

כן, היה להם, יש פתרון אחר, אגב בהתחלה חשבנו,

יהודה פרוידגר:

הסעות לזבל,

יואל שבת:

רגע, בסופו של דבר מצאנו פתרון,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) לזבל.

ישראל קלרמן:

אתה יודע, אגף שלם,

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה תמשיך להציע את זה הם יקבלו,

יואל שבת:

אגב, אגב,

אליעזר ראוכברגר:

לא חרדי,

יואל שבת:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

הם יקבלו,

יואל שבת:

אגב אבל זה הפחון, תראו (לא ברור) של הפרויקט הזה של מזרחי, זה לא קשור לפרויקט של קוטלר
עדיקא, בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

סתם הם באו לשפוף פה את הכאב שלהם.

יואל שבת:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הם באו לשפוף פה את הכאב שלהם,

יואל שבת:

לא, ברור,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

אנחנו יכולים אבל לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

מבחינתם גם אנחנו עיריית ירושלים, הם לא קולטים שאנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול לקחת את זה, אתה לא יכול לקחת את קוטלר (לא ברור) את זה.

ישראל קלרמן:

בדיוק, אתה יכול לחייב אותו, נכון עכשיו? יואל,

יואל שבת:

עכשיו, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יהודה פרוידגר:

גם הנושא של הגז, איך אישרו? איך אישרו?

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול לקחת אותו בני ערובה,

ישראל קלרמן:

לא בן ערובה, אבל בוא נחייב אותו, גם שיעשה,

אליעזר ראוכברגר:

את מי לחייב? מה הוא קשור לאירוע הזה?

יואל שבת:

זה לא קשור, זה לא קשור.

שרית כהן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא קשור, של הפרויקט,

יוחנן וייצמן:

בן ערובה,

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

היה מכרז, מגרש, מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה קשור לקוטלר עדיקא?

ישראל קלרמן:

אל תבקש,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה אומר שאתה רוצה לחייב את קוטלר עדיקא?

ישראל קלרמן:

לא, לחייב את מונל,

אליעזר ראוכברגר:

מונל זה משהו אחר, אתה לא יכול,

ישראל קלרמן:

לא, לחייב, הפרויקט הזה שמונל ייתן פתרון, גם להם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, מונל צריך לתת שירות, גם צריך שהדברים יהיו מתאימים לו, בוא צריך לדבר איתו גם.

יואל שבת:

מה שקורה פה, המינהל שיווק גם את הקרקע, המינהל שיווק את הקרקע, (לא ברור), וזה קיבלו את הבקשה להיתר. יש פה בעצם, זה רחוב דו – סטרי, שבעצם הגישה אליו מהמתחם הזה למגרש הזה, אני חושב כמה דיירים יש שם?

אליעזר ראוכברגר:

9,

שרית כהן:

תשעה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

9 יחידות דיור,

יואל שבת:

זה בעצם כמות,

שרית כהן:

בסך הכול 57,

יואל שבת:

זה בעצם כמות החניות שיהיו פה, רוב בעצם התשתיות כבר עושים לגבי ה - , התנועה שתהיה פה,

אליעזר ראוכברגר:

50 רכבים,

יואל שבת:

כן, בדיוק, היא לא, היא לא, היא לא באמת מעמיסה על ה - ,

ישראל קלרמן:

תגיד לי, איזה רחוב זה? איזה רחוב זה?

שרית כהן:

אברהם סיון,

אליעזר ראוכברגר:

הם אמרו של זה,

שרית כהן:

אברהם סיון,

יהודה פרוידגר:

אברהם סיון, עמירם סיון,

שרית כהן:

עמירם, עמירם,

יהודה פרוידגר:

עמירם סיון, כן.

ישראל קלרמן:

עמירם סיון,

יהודה פרוידגר:

זה בית הכרם, בית הכרם החדש, נו.

ישראל קלרמן:

מבקר העירייה,

יהודה פרוידגר:

נכון. היה.

יואל שבת:

עכשיו לגבי הצובר, תראו, אני, אני הסתכלתי על היתר הבנייה,

שרית כהן:

יש אותה פה,

יואל שבת:

היתר הבנייה מציג ברחל ביתך הקטנה,

שרית כהן:

איפה זה היה? פתחנו אותו, לא?

יואל שבת:

היה פתוח,

יהודה פרוידגר:

נגיד מהגישה מתוך הירידה לחנייה כאילו,

יואל שבת:

לא, לא, זה עשו,

שרית כהן:

איפה הוא פתוח? באיזה? הוא היה פתוח, איפה נמצא אותו?

יהודה פרוידגר:

הוא היה פתוח. איפה ההיתר שלהם?

שרית כהן:

רגע שנייה אני אעשה כאן. איפה נמצא אותו? יואל. שנייה, וואי אני לא יודעת אני אמצא אותו שנייה,

יוחנן וייצמן:

מה אתה יכול לעשות?

יהודה פרוידגר:

נדחה עוד הפעם,

אליעזר ראוכברגר:

את האשפה לדבר עם,

יוחנן וייצמן:

הוא ערב, קוטלר עדיקא ערב על הפסלה של עיריית ירושלים?

יהודה פרוידגר:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, לא, אבל לגבי הדברים האחרים,

יואל שבת:

נתנו להם פתרון, בוא,

יוחנן וייצמן:

חוץ מ - , בלי קשר.

יואל שבת:

בוא, בסופו של דבר אין להם,

יוחנן וייצמן:

אין לי (לא ברור), אני מסכים.

אריאל גולן:

במגרש החום יש היום את הפחי האשפה את הצובר זה זה?

יואל שבת:

מה?

אריאל גולן:

במגרש החום?

יהודה פרוידגר:

כן יש,

אריאל גולן:

יצא לזה היתר ב – 2015,

יואל שבת:

זה כבר, מבחינתנו, גם זה שהיה (לא ברור), הם כאילו רכשו,

שרית כהן:

כן, כן, שנייה.

יואל שבת:

עכשיו לגבי הצובר גז,

שרית כהן:

כן, שנייה.

יואל שבת:

אנחנו נראה את ההיתר של מזרחי. רואים בהיתר של מזרחי,

יהודה פרוידגר:

יש פתח,

שרית כהן:

תעשי ככה,

יואל שבת:

אלה גבולות המגרש, אלה גבולות המגרש של מזרחי בכל הפרויקט.

אליעזר ראובברגר:

לא, לא,

יואל שבת:

הגישה שמופיעה בהיתר הבנייה היא מתוך הפרויקט,

יהודה פרוידגר:

נכון.

יואל שבת:

מפה, מהנקודה הזאתי, לאזור של הצוברים. הם כרגע נכנסים מפה, דרך חלקה 190 שהיא בכלל לא שלהם,

שרית כהן:

של עדיקא,

יואל שבת:

עכשיו הם גם לא הגיעו לפה לאיזה שהיא אסמכתא של חברת הגז, שבאה ואומרת, אני לא יכולה להגיע לפה, אין לי גישה, זה לא בלתי חוקי להגיע לפה. נאמרו פה דברים, אגב הדיון הזה לא היה קבוע מאתמול או שלשום, אנחנו מחכים לדיון הזה כבר, כמה זמן?

שרית כהן:

הוא נדחה,

יהודה פרוידגר:

אבל הוא נדחה מהמלחמה.

שרית כהן:

המלחמה, הוא נדחה ממרץ.

יואל שבת:

הוא נדחה מאז, אם היה בידיהם איזה שהיא אסמכתא,

שרית כהן:

לפחות שלושה חודשים,

יואל שבת:

יש פה משהו שאומר, שזה בלתי אפשרי,

אליעזר ראוכברגר:

להגיד שהוא חודשיים כבר היה להם את החודשיים האלה,

יואל שבת:

היה להם כבר, אני, אני. תראו, היה להם כבר חודשיים, היו צריכים להביא איזה שהוא זה, זה העמדה שלהם. אגב תשימו לב, יש פה איזה שהוא סולם כזה, זה לא גשר, זה לא ממש בעבר,

יהודה פרוידגר:

סולם.

יואל שבת:

סוג של סולם שעולים מפה, ואז יש להם גישה.

ישראל קלרמן:

לאיפה?

יואל שבת:

לצוברי גז,

שרית כהן:

פה.

יואל שבת:

זה ההיתר שאושר,

יהודה פרוידגר:

השאלה אם (לא ברור),

יואל שבת:

משרד התמ"ת כיבוי אש, לכולם. מה זה?

יהודה פרוידגר:

איפה הפתח מילוי של הצובר?

יואל שבת:

איזה פתח מילוט?

אליעזר ראובברגר:

מילוי,

יהודה פרוידגר:

המילוי,

שרית כהן:

איפה המשאית עומדת.

יהודה פרוידגר:

המשאית הרי,

יואל שבת:

כנראה שפה, אני לא יודע,

שרית כהן:

המשאית צריכה לעמוד,

יהודה פרוידגר:

המשאית הרי היא באה אמורה לבוא לפה, ולחבר,

יואל שבת:

היא צריכה, היא צריכה,

יהודה פרוידגר:

לחבר את זה לצינור.

יואל שבת:

היא צריכה,

יהודה פרוידגר:

לפה.

יואל שבת:

היא צריכה להגיע לפה,

יהודה פרוידגר:

נכון,

יואל שבת:

ברחוב הזה, לעמוד פה,

שרית כהן:

עם סולם,

יהודה פרוידגר:

נכון,

יואל שבת:

צינור לפה,

יהודה פרוידגר:

נכון, אז זה הם אומרים שהמשאית לא יכולה להיכנס מתחת (לא ברור).

שרית כהן:

בסדר, אבל זה ההיתר,

יהודה פרוידגר:

מה זה הדבר הזה?

יואל שבת:

בוא נעלה את התמונות, זה בסריקה, בוא נעלה תצ"א רגע,

שרית כהן:

תצ"א?

יואל שבת:

בוא נעלה תצ"א,

יהודה פרוידגר:

לא, מדרגות, אם זה באמת פתוח, כי הם אומרים שאי-אפשר להיכנס,

יואל שבת:

יש בעיה עם כל טענה, אבל, תביא לי איזה שהוא אסמכתא, שאתה בא ואתה אומר את מה שאתה אומר.

יהודה פרוידגר:

הנה זה נראה פתוח.

שרית כהן:

ככה?

יואל שבת:

פתוח, תוציא,

יהודה פרוידגר:

זה זה, לא?

יואל שבת:

(לא ברור) תלחצי על זה, את זה, זה כן בדיוק.

שרית כהן:

מה?

יואל שבת:

הזה, הזה,

אליעזר ראוכברגר:

שכבות.

יהודה פרוידגר:

זה על השכבות.

שרית כהן:

על השכבות. אוקי.

יואל שבת:

יופי,

שרית כהן:

אוקי,

יואל שבת:

הנה זה פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה נראה פתוח.

יהודה פרוידגר:

ופה הכניסה, ופה,

יואל שבת:

ופה הגישה,

אליעזר ראוכברגר:

זה נראה פתוח.

יהודה פרוידגר:

נראה פתוח.

יואל שבת:

אני לא יודע,

יהודה פרוידגר:

מקסימום צינור.

ישראל קלרמן:

יללה, אז יללה אז החלטה, מי, מי מנסח,

שרית כהן:

וגם לגבי,

אריאל גולן:

מה עם האבק וזה?

ישראל קלרמן:

לגבי האבק לא, יואל, לגבי האבק (לא ברור) להחלטה.

יואל שבת:

לגבי האבק,

אליעזר ראוכברגר:

צינור,

ישראל קלרמן:

לגבי האבק,

אליעזר ראוכברגר:

30 מטר,

אריאל גולן:

לגבי האבק אבל יש להם היתר חפירה,

ישראל קלרמן:

לא רק האבק, האבקו זה - , זה - , לא,

שרית כהן:

ישראל קלרמן:

רעידות גם.

אריאל גולן:

של ויבראציות,

ישראל קלרמן:

והויבראציות כן, זה יוצא החוצה גם, שמגיע לחצרות שלהם.

שרית כהן:

כן,

ישראל קלרמן:

אז יואל,

שרית כהן:

הפועל מנקה,

ישראל קלרמן:

תגיד משהו על זה,

יואל שבת:

על מה?

ישראל קלרמן:

על האבק ועל הכלוך, ועל ה - ,

יואל שבת:

כל, כל הנושא של מטרדי אבק כמובן שצריך לערב פה את, צריך לערב פה את,

ישראל קלרמן:

שרית, את שומעת? נלי,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

יואל,

יואל שבת:

צריך לערב פה בעצם את איכות הסביבה, אני חושב ש - , אני חושב שנכון לערוך פנייה, לערוך פנייה לאיכות הסביבה, לעשות שמה בקרה, יותר מופקדת, לאור הטענות שעלו שאיכות הסביבה, והפיקוח העירוני, יעשו שמה, פיקוח יותר מוקפד על מטרדי האבק שקוראים שמה. מאוד חשוב שיהיה שמה מערכת, מערכת התזה של מים, כלפי מה שנקרא, כלפי ה - , באזור החפירה, וכך לצמצם את מטרדי האבק לאותם דיירים שגרים שם. ופעם בשבוע לטעמי, פעם בשבוע לפחות, לעבוד, זאת אומרת היזם על חשבוננו, צריך כמובן, אם הדברים יאפשרו,

אליעזר ראוכברגר:

לנקות.

יואל שבת:

לנקות את ה - , חצרות של ה - , של הדיירים שם,

יהודה פרוידגר:

הוא אמר שיש לו בן אדם,

נלי צדוק:

הוא אמר שהוא שלח,

שרית כהן:

בסדר, אבל נקבל את זה כהחלטה.

אליעזר ראוכברגר:

גם את זה וגם את,

שרית כהן:

נקבל את זה החלטה,

יואל שבת:

החלטה מסודרת.

ישראל קלרמן:

מה?

שרית כהן:

כי הם טענו שלא. הוא אמר שכן,

יואל שבת:

אבל בסדר? שרית, שרית צריך לפנות ל - , למירי ול - ,

שרית כהן:

למירי ולניל, אנחנו נפנה כתנאי להעברה לגורמים, לא?

יואל שבת:

לא, בלי, זה צריך לעשות,

שרית כהן:

כאחד מהתנאים,

יואל שבת:

כן. לא, אבל,

שרית כהן:

מה?

יואל שבת:

אבל המטרדי אבק זה קורה היום,

שרית כהן:

נכון, אז לפרוק את זה,

יואל שבת:

עכשיו, כן,

שרית כהן:

אוקי.

יואל שבת:

צובר הגז,

שרית כהן:

לגבי צובר הגז,

יואל שבת:

לגבי צובר הגז, הוועדה התרשמה, שבהיתר של הפרויקט שלהם, של מזרחי, הגישה לאותם צוברים, איננה מחלקות גובלות, אלא מתוך המגרש עצמו. אז בהתאם להיתר מספר ככה וככה, תצייני את המספר היתר,

שרית כהן:

כן.

יואל שבת:

המתנגדים טענו כי לפי הערכה שלהם, או התייעצות שהם עשו עם חברת הגז, לא ניתן,

אליעזר ראוכברגר:

לא ניתן,

יואל שבת:

לא מתאפשר, ולגשת לאותם צוברי גז למילוי. בפני הוועדה לא הוצע שום מזכר, או חוות דעת, או מכתב מאותה חברת גז לגבי הקושי הזה. ועל כן יש להיצמד להיתר הבנייה, כך שהגישה תתאפשר רק מתוך המגרש, בהתאם להיתר הבנייה. לגבי חדר אשפה,

שרית כהן:

רגע,

יואל שבת:

אתם רוצים לעלות את מונל?

שרית כהן:

רגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, לדעתי צריך אותו.

יואל שבת:

רגע, אז אמרנו את הכול, צפיפות ועומסים על התשתיות, הוועדה התרשמה שיש פיזור נכון בעצם של העומסים על התשתיות, למעשה בכביש הגישה שעליו טענו לצפיפות, ממוקם רק מבנה אחד, שמכיל בעצם 9 יחידות דיור. לשאר הפרויקט הגישה היא מהכביש ההיקפי, ולא מאותו כביש (לא ברור),

ישראל קלרמן:

למעט בניין אחד אמרת יואל,

יואל שבת:

מה?

ישראל קלרמן:

למעט בניין אחד, של 9 דירות,

שרית כהן:

כן, רק בניין אחד,

יואל שבת:

בניין אחד,

שרית כהן:

של 9, ניצל את המגרש שלו.

אליעזר ראוכברגר:

ונשמעה הטענה לגבי הנושא של הפיצויים,

יואל שבת:

הפיצויים,

אליעזר ראוכברגר:

הפיצויים,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא הנושא,

אליעזר ראוכברגר:

והוועדה הפנתה אותם לפנות למשרד השיכון או רמ"י שהם אלה ששיווקו את הקרקע.

יואל שבת:

בסדר גמור. ודבר אחרון יש לנו את מונל, אתם רוצים את מונל כץ? על הקו?

אליעזר ראוכברגר:

קדימה. מה עם ההסדרי תנועה? התייחסת?

יואל שבת:

כן, אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

אמרת, והגז גם.

שרית כהן:

נגענו בכל הנושאים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שרית כהן:

אני בודקת שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, עם ה - ,

שרית כהן:

היה לנו צפיפות,

אליעזר ראוכברגר:

יחידות דיור,

שרית כהן:

זיהום אוויר, רעש, אבק,

אליעזר ראוכברגר:

זיהום קרקע, יש לנו אישורים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אמרנו כבר,

ישראל קלרמן:

מונל אישור,

אליעזר ראוכברגר:

יש אישורים,

ישראל קלרמן:

הביאו את האישורים

יואל שבת:

ביקשתי שיוציאו אותו,

ישראל קלרמן:

לא, הבהרות. לא, הבהרות אחרי וועדת ערר,

אליעזר ראוכברגר:

יש אישורים של המשרד להגנת הסביבה, של המחלקה בעירייה,

יוחנן וייצמן:

אושר,

אליעזר ראוכברגר:

היה גם,

יוחנן וייצמן:

הוקרן על הקיר האישור,

אליעזר ראוכברגר:

זה היה גם בוועדת ערר, וועדת ערר ביקשה הבהרות, וגם קיבלו את ההבהרות בנוסף,

יואל שבת:

מונל,

מונל כץ:

כן, יואל,

יואל שבת:

מה העניינים? מה שלומך?

אליעזר ראוכברגר:

זהו.

מונל כץ:

יופי.

יואל שבת:

אני פה בוועדת תכנון ובנייה, נמצאים לייזר, ישראל, יוחנן, יהודה,

אליעזר ראוכברגר:

כולם, כולם.

יואל שבת:

גולן, כולם בעצם כל חברי הוועדה, היועצת המשפטית של הוועדה אילנית מיכאלי, ואני, ואנחנו רוצים לשמוע אותך לגבי הפרויקט של קוטלר עדיקא, אתה זוכר עם הסיפור של חדר אשפה של מזרחי, ברמת בית הכרם.

מונל כץ:

רמת בית הכרם, זה היה לפני איזה 20 שנה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, מונל, אני רוצה רגע להבין, מונל, יש, הם אומרים שרחוב שלם אין להם פתרון של אשפה, איזה פתרון אפשר להציע?

מונל כץ:

ישראל, לפני 20 שנה, האדריכל קוראים לו רנדי אפשטיין, כשהוא עשה תב"ע, הגישה למתקן הזה, גישה באמצעות שביל כזה שנכנס לאיזה חניון, זאת אומרת אין לו שוליים איפה להכניס את המתקן אשפה. והאדריכל אתה זוכר קוטלר כמו אדריכל רנדי אפשטיין, הוא לא הקציב מקום לאשפה לפרויקט הזה. עכשיו מה שקורה,

ישראל קלרמן:

איך הסכמת לו?

מונל כץ:

הוא שם את המתקן אשפה אצל מישהו אחר, נדמה לי זה היה, אחים ישראל, אני לא יודע מי היה שמה.

ישראל קלרמן:

אבל איך הסכמת לזה? מונל, נתת לו אישור?

מונל כץ:

רגע, רגע, אני אסביר לך, היה, היה אז דיונים עם אופיר מאי וכל העולם סיכמנו שיהיה מתקן האשפה בצד השני באיזה מקום שהעירייה היה לה מגרש, איפה שבונים היו צריכים לבנות גם עם (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

עד כאן, יואל, עד כאן יואל, סיפר לנו, בוא מכאן והלאה.

מונל כץ:

בסדר, ומכאן הלאה, שרצינו לעשות את המתקן הזה, בינתיים בנו מתקן אשפה זמני בשטח שאז לא היה, לא היה (לא ברור) מתוכנן. וכשרצינו לבנות במגרש של הגן ילדים, התושבים אותם תושבים התנגדו. אז אישרנו לא פה ולא פה, זה כל הסיפור. עכשיו מה שקורה, ניסיתי מי שבונה שמה קוטלר עדיקא, ניסיתי לשכנע את אלכס אוסטרובסקי, אדריכל, להכניס את ה - , לעשות איזה מין מתקן מרכזי שיתפוס גם את הבניין שלו, גם הבניינים ממול, אין, אין פתרון אחר לצערי. אני אתן לו מגרש, המגרש כניסה באמצעות רחוב.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

מונל כץ:

בשביל אין כלום,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו (לא ברור).

מונל כץ:

הלוואי אם היה,

ישראל קלרמן:

לא, אבל הוא יכול, לא?

אליעזר ראובברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר ש - , אתה אומר שקוטלר עדיקא יכול לתת פתרון גם להם?

מונל כץ:

אפשר לעשות כזה, דיברתי עם אלכס, הוא אמר לי שקשה לו וקשה, ברגע ש - ,

יואל שבת:

למה שישים בתוך המגרש לו, יש כזה,

אליעזר ראובברגר:

מה זה נקרא מה? אתה יכול להכריח אנשים אחרים?

ישראל קלרמן:

לא להכריח, הוא אומר שהוא מסכים, מה אכפת לך?

יואל שבת:

אם הוא מסכים, באהבה.

אליעזר ראובברגר:

לא, היועץ תנועה אומר שהוא לא מסכים,

ישראל קלרמן:

מה אלכס אמר לך?

מונל כץ:

אלכס, אלכס הוא שומע, אלכס היה,

ישראל קלרמן:

לא, אלכס לא פה,

יואל שבת:

לא, הוא לא פה.

ישראל קלרמן:

אלכס לא פה, מה אלכס אמר לך?

מונל כץ:

הוא אמר לי, איפה שאני חשבתי לעשות איזה, זה לא ניתן, זה גינה של מישו אחר, והוא (לא ברור) גינות. אז אני מצאתי איזה משהו זמני, אני יכול,

יואל שבת:

לא זמני, אנחנו מדברים פה על קבוע.

ישראל קלרמן:

קבוע אני רוצה, לא זמני. מה קבוע? מה קבוע?

יהודה פרוידגר:

איפה אלכס עושה את שלו?

מונל כץ:

קשה לי, אני גם דני ליבמן נתן פסק דין, יש דרישה למה זה, לפני ב – 2008,

יואל שבת:

לא, לא, מונל השאלה היא, האם היום קוטלר עדיקא כשישבת איתו, על המתקן התברואתי שלו, האם הוא הסכים,

מונל כץ:

לא, לא,

יואל שבת:

גם לתת מענה ופתרון לפרויקט של מזרחי,

מונל כץ:

אני אגיד לך מה שאני גם, שהוא בא אלי אלכס אוסטרובסקי, אני שכחתי מה - , מה שהוא מתייחס צמוד (לא ברור), רק במקרה, במקרה היה, אמרו לי שיש שהם הולכים לתושבים, כי (לא ברור), באותו זמן זה. זה אולי (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אם זה החלטה של וועדה, אז אלכס יסכים, לא יודע.

יואל שבת:

הבנתי אוקי, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הבנו מונל, תודה.

ישראל קלרמן:

תודה, מונל, תודה.

מונל כץ:

יש תיק שלם על זה.

מונל כץ:

תודה.

יואל שבת:

תודה מונל. בקיצור, אני, אני פירטתי,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע, חברים, אני מציע ככה, אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע שאנחנו נכניס בתוך ההחלטה שהוועדה מבקשת עונה, מבקשת איך שתקראו לזה, למונל כץ, אגף התברואה לבחון כל אפשרות במציאת פתרון במסגרת ה - , התוכנית הזו או בסביבה,

יואל שבת:

אחרת,

אליעזר ראוכברגר:

עבור הדיירים ה - ,

ישראל קלרמן:

שגרים בפרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שאין להם פתרון כבר כ - 20 שנה,

יואל שבת:

פתרון שצמוד אליהם,

אליעזר ראוכברגר:

פתרון, אחרת מה עשינו?

יואל שבת:

לא, יש פתרון,

אליעזר ראוכברגר:

מה עשינו? אנחנו יכולים להחזיר את זה למה שסימנו,

יואל שבת:

אבל אני לא (לא ברור), אני אין לי פחי אשפה, אין.

ישראל קלרמן:

נכון לכתוב על הכול, על הערר ועל זה,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו הם (לא ברור).

יואל שבת:

בסדר,

אליעזר ראובברגר:

למה ייגרע חלקם?

שרית כהן:

אז כן לכתוב את זה?

יואל שבת:

אבל זה,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

בכל שכונות ירושלים,

שרית כהן:

אז שנייה, יש עוד שני נושאים שצריכים להתייחס אליהם,

ישראל קלרמן:

שני נושאים להתייחס,

אליעזר ראובברגר:

תנאי להיתר בנייה,

שרית כהן:

שני נושאים שאולי לא עלו פה במפורש.

אליעזר ראובברגר:

אתה יודע,

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראובברגר:

שיבוא (לא ברור) לקוח שהוא לבקשת הוועדה, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

כן,

שרית כהן:

אחד זה על המחסור,

ישראל קלרמן:

שרית רוצה עוד שני דברים להגיד לנו, כן.

שרית כהן:

שני נושאים שאולי לא צוינו פה במפורש, אבל הם עלו בהתנגדויות, אחד, בגלל המחסור, במוסדות
ציבור,

ישראל קלרמן:

כן.

שרית כהן:

והשני לגבי,

אריאל גולן:

ה – 12 (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

כן,

שרית כהן:

ההקלה שינוי מפלס הכניסה מהווה פגיעה במרקם העירוני.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע שנייה מה?

ישראל קלרמן:

שמה? לא שמעתי, מה?

שרית כהן:

אני אומרת נושא אחד שלא, שלא עלה פה,

ישראל קלרמן:

כן,

שרית כהן:

אבל הוא כתוב בהתנגדויות, מחסור במוסדות ציבור,

אריאל גולן:

זה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

בסדר דובר,

שרית כהן:

והנושא השני,

ישראל קלרמן:

במסגרת התב"ע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

להגיד שהעמסה היא לא כל כך,

ישראל קלרמן:

זה לא נושא שלנו בכלל,

שרית כהן:

שאיילנית תגיד להם,

ישראל קלרמן:

אילנית מה את אומרת?

יואל שבת:

בואי מעלי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא מדובר בהעמסה כזו ש - , היא משמעותית לעניין זה.

ישראל קלרמן:

לא, אנחנו בהיתר, אנחנו לא בתבי"ע, אתם לא נותנים,

שרית כהן:

זה גם אין הקלה במספר יחידות הדיוור, זה,

ישראל קלרמן:

נכון ההקלה ניתנה רק לגבי ה - , הגובה של הכניסה, וזה מפלס הכניסה, זה לא קשור.

שרית כהן:

זה מביא אותנו לנושא,

ישראל קלרמן:

הלאה, ומה הדבר השני?

שרית כהן:

הנושא הבא באמת, לגבי הקלה הם כתבו ששינוי במפלס הכניסה, מהווה פגיעה במרקם העירוני. זה אנחנו אומרים שבהקלה יש את ההסבר למה הם מבקשים אותה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל השאלה אם זה באמת פוגע לדעתכם.

שרית כהן:

לא, בוא, הכבישים שם קיימים, זה שכוונה קיימת, הם מתאימים.

ישראל קלרמן:

מה פוגע? כמה זה?

שרית כהן:

מתאימים את ה - ,

ישראל קלרמן:

כמה הפרש?

שרית כהן:

המרפסות שלהם למצב התכנוני הקיים.

ישראל קלרמן:

כמה הפרש?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה בכל מקרה,

שרית כהן:

הם בין אפס ל – 1.20 מטר, שהם מותר ע"פ התקנות, וגם יש איזה שהיא גמישות בתב"ע.

ישראל קלרמן:

מה? מה פוגע במרקם העירוני?

שרית כהן:

לא, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הכול טוב, הכול, התייחסנו, זה ההתייחסות שלנו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, בסדר.

ישראל קלרמן:

צוות ו', בבקשה.

יואל שבת:

היא בדרך,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה עשית?

ישראל קלרמן:

מקבלים את הכול,

שרית כהן:

תודה רבה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע רגע יש לי שאלה,

שרית כהן:

עוד משהו על התיק הזה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא, לא קשור. תשמע רגע, אני רוצה להגיד לך משהו, פנו אליה המתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

למי (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם צודקים למה הורידו להם את התיק, השאלה מה להגיד להם?

נלי צדוק:

שזה לא חוקי 24 שעות לפני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

למה זה לא חוקי?

נלי צדוק:

היא אפילו לא יודעת מה הסיבה,

אליעזר ראוכברגר:

עקב לוח, עקב לוחות הזמנים הצפוף של הוועדה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אילוצי הוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

אילוצי הוועדה, אילוצי לו"ז של הוועדה.

יהודה פרוידגר:

שמה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אילוצי לחות זמנים של הוועדה. ועכשיו אפשר להגיד להם, שזה כן (לא ברור).

אילנה אוחיון:

יש מועצה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בגלל המועצה.

אליעזר ראוכברגר:

התיק האחרון ברבע לארבע.

אריאל גולן:

זה אחרון כאילו?

אליעזר ראוכברגר:

באמצע יש שוטף.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה שאפשר.

אליעזר ראוכברגר:

אחרון, אחרון ברבע לארבע. אתה לא יכול.

יהודה פרוידגר:

לפני אחרון, לפי (לא ברור) שלו זה,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא שמו לב.

שרית כהן:

מי עכשיו צריך לבוא?

אליעזר ראוכברגר:

זה באמצע צריך,

שרית כהן:

לקרוא למישהו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

קראתי לה,

שרית כהן:

קראת לה?

אליעזר ראוכברגר:

יש ו', יש שלוש ברצף.

שרית כהן:

אני סוגרת את כל הזה שלי, שלא יהיה לה סיבוך פה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא חוקי.

ישראל קלרמן:

זה מעטפת,

אליעזר ראוכברגר:

לא חוקי,

אריאל גולן:

שתיים כאילו? הם באו לפה?

אליעזר ראוכברגר:

הם זימנו מזמן, פה מזמנים חודשיים קודם.

יהודה פרוידגר:

מתי זה?

נלי צדוק:

שלא יצאו זימונים.

שרית כהן:

תודה רבה, ביי, להתראות.

אריאל גולן:

חג שמח.

שרית כהן:

חג שמח.

סיום הדיון